

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र. 11293 विषय काव्य
नाव. माधकाव्य (शिशुपालवधम्) (रसार्णव) मुद्रित
लेखक/लिपीकार माधकावि
पृष्ठ २४ काल शके १७९२ पूर्ण/अपूर्ण

॥ अथमाघकाव्येद्वितीयसर्गप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः अथास्मिन्सर्गेमंत्रवर्णनायबीजमावयति यियक्षमाणेनेति अथेन्द्रसंदेशश्चवर्णनंतरं यियक्षमाणेनयष्टुमिच्छता यजेःसन्नता
लुटःशानजादेशः पार्थेनपृथापुत्रेणयुधिष्ठिरेण तस्येदमित्यण् अन्यथास्त्रीभ्योऽकस्यात् आहूतः आकारितः द्रव्यतेःकर्मणिक्तः संप्रसारणदी
र्घो तथा अभिचैद्यं शिशुपालंप्रति लक्षणेनाभिप्रती आभिमुख्यइत्यव्ययीभावः अभिरभागाइतिकर्मप्रवचनीयत्वेतद्योगेद्वितीयावाप्रतिष्ठासुः
प्रच्छातुमिच्छुः तिष्ठतेःसन्नतादुप्रत्ययः मुरंद्विषन्मुरारिः द्विषोमित्रइतिशत्रुप्रत्ययः नलोकेत्यत्रद्विषःशत्रुर्वावचनमिति वैकल्पिकः षष्ठीप्रतिषेधः

यियक्षमाणेनाहूतःपार्थेनाथद्विषन्मुरं अभिचैद्यंप्रतिष्ठासुरासीत्कार्यद्वयाकुलः १
गुरुकाव्यानुगां विभ्रच्चंद्रोमभिनभःश्रियं सार्द्धमुद्धवसीरिभ्यामथासावासदत्सदः २

कार्यद्वयेन करकार्यसहकार्यरूपेणाकुलोविप्रतिषेधादावश्यकत्वाच्चद्वयोःसंदिहानासीत् अतोमंत्रस्यायमवसरइतिभावः १ एवंमंत्रबीजंसंदेश
मुपन्यस्यमंत्रोचितंदेशमाह गुरुकाव्येति अथसंदेशानंतरं असौहरिःअभिनभः आकाशंप्रतिपूर्ववदव्ययीभावः कर्मप्रवचनीययुक्तेद्वितीयावा गुरुका-
व्योद्धवस्यतिशक्तौ अनुगावनुयायिनोयस्यांतां गीष्यतिर्धिषणोगुरुः शक्तौदैत्यगुरुःकाव्यइत्यमरः चंद्रस्येमांचंद्रांश्रियंविभ्रत् अत्रश्रीतुल्यांश्रियमिति-
निदर्शनाभेदः उद्धवसीरिभ्यांसार्द्धमुद्धवबलरामाभ्यांसहसदःसभामासदत् आगमत् सदसःप्रासादत्वादितिभावः सदेर्लुङिपुषादित्वाच्चैरडादेशः अत्रमनुः

गिरिपृष्ठं समारुत्य प्रासादं वारहो गतः अरण्ये निःशलाके वामं त्रयेद्भावं भावितमिति २ जाज्वल्यमानेति जगतः शांतये निरुपद्रवाय समुपेयुषी मिलित्वा जा-
ज्वल्यमाना भृशं ज्वलन्ती धातोरेकाचो हलादेः क्रियासमभिहारे यङ् ततो लट् शानजादेशः राप् असौ नराः पुरुषा एव शिखिनो ग्रयस्तेषां त्रयी द्वित्रिभ्यां तय
स्यायजादेशे टिट्ठाणजित्यादिना डीप् सभा आस्थानी सैव वेदिः वेदिः परिष्कृता भूमिरित्यमरः तस्यां व्यद्योतिष्ठ दीप्यते स्म द्युभ्यो लुटि तिपरस्मैपदाभा
वपक्षे लुङ् रूपकालंकारः ३ रत्नेति रत्नानां स्तंभाः इति षष्ठी समासः विशेषेपर्यवसानात् विकारार्थत्वं तेषु संक्रांतप्रतिमाः संक्रांतप्रतिविंबाः प्र-

जाज्वल्यमाना जगतः शांतये समुपेयुषी व्यद्योतिष्ठ सभावेद्यामसौ नरशिखित्रयी ३
रत्नस्तंभेषु संक्रांतप्रतिमास्ते च काशिरे एकाकिनोऽपि परितः पौरुषेयवृता इव ४

तिमानं प्रतिविंबं प्रतिमाप्रतियाननेत्यमरः तेत्रय एकाकिनोऽसहाया अपि एकाकिनिच्चासहाये इत्याकिनिच्प्रत्ययः परितोभितः सर्वतः पर्यभिभ्यां चेति
तसिल्प्रत्ययः सच सर्वोभयार्थे वर्तमानाभ्यामिष्यत इत्युक्तं भाष्ये पौरुषेयेण प्रतिविंबभूयस्त्वात् पुरुषसमूहेन वृता इवेत्यल्लेखा च काशिरे पुरुषाद्
धविकारसमूहतेन कृतेष्विति वक्तव्यमिति टच्प्रत्ययः एतेन विजनत्वं उक्तं यद्यपि निस्तंभे निर्गवाक्षे च निर्भित्यंतरसंश्रये प्रासादाग्रे त्वरण्ये वामं त्रयेद्भा
वभावितमितिकामंदके मंत्रभूमेः स्तंभप्राचुर्यनिषेधो दृश्यते तथाऽपि तस्यापि विजनोपलक्षणत्वाददोष इति भावः ४

अध्यासामासुरिति अमीत्रयोयान्युत्तुंगहेमपीठानि अध्यासामासरधितुः येषु उपविष्टा इत्यर्थः अधीशीड-स्थासां कर्मेतिकर्मत्वं आस उपवेशने लिट् दद्याया
सश्चेत्याम्प्रत्ययः कृञ्चानुप्रयुज्यते लिटीत्यस्तेरनुप्रयोगः आम्प्रत्ययवत्कृञोनुप्रयोगस्येति कृञ एवेति नियमादस्तेर्नात्मनेपदं तैः पीठैः केसरिभिः सिंहेः
क्रांतानां त्रिकूटस्य त्रिकूटाद्रेः शिखराणां सुपमासा दृश्यमूहेर्दृढा वहेः कर्मणिलिट्सं प्रसारणं त्रीणिकूटानि अस्येति अन्वर्थसंज्ञा कूटोऽस्त्री शिखरं शृंगमित्य
मरः उपमालंकारः ५ गुर्विति अथोपवेशनानंतरं विचष्ट इति विचक्षणः वक्ता कर्त्तरित्युडिति न्यामकारः असनयोश्च प्रतिषेधो वक्तव्य इति चक्षिडुः रत्याजा

अध्यासामासुरुत्तुंगहेमपीठानियान्यमी तैस्ते हेकेसरि क्रांत त्रिकूट शिखरोपमा ५ गुरुद्वयाय गुरुणोरुभयोरर्थ
कार्ययोः हरिर्विप्रतिषेधं तमाच चक्षे विचक्षणः ६ द्योतितांतः सभैः कुंदकुड्मलाग्रदतः स्मितैः स्मपिते वा भवत्तस्य
शङ्खवर्णा सरस्वती ७

देशाभावः हरिः गुर्वीः उद्धवरा मयोः पितृव्यश्चैषात्रोः द्वयाय द्वाभ्यामित्यर्थः गुरुणोर्महतोरुभयोः कार्ययोः पूर्वो
क्तयोः तं विप्रतिषेधं विरोधमाच चक्षे आख्यातवान् तुल्यबलविरोधो विप्रतिषेधः ६ द्योतितेति कुंदं माघभवः पुष्पविशेषः माघ्यं कुंदं रक्तकस्तु इत्यमरः तस्य कु
ड्मलाग्राणी वदंता यस्य सः तस्य कुंदकुड्मलाग्रदतः अग्रांत शङ्खवर्णवृषवराहेभ्यश्चेति अग्रांत पूर्वपदबहुव्रीहिः समासांतो वैभाषिको द्वादशः तस्य हरेः सरस्वती
अंतः प्रधाना सभा अंतः सभा सभाभ्यंतरमित्यर्थः सद्योतिता प्रकाशिता यैस्तैः स्मितैः स्मपिते वक्षालिते व स्मृते पर्यंता तत्तः अतिहीत्यादिना पुगागमः मितान्ह -
स्वः शङ्खवर्णा स्फुटाक्षरास्वच्छकांतिश्चाभवत् स्वाभाविक्या वर्णशङ्खैः स्नानहेतुकत्वमुत्प्रेक्षते स्मितपूर्वाभिभाषी हरिरिति भावः ७

कार्यविप्रतिषेधं निवेद्य तत्र स्वमतमावेदयिष्यन्पंडितमानित्वं तावत्परिहरति भवद्भिरामिति भवद्भिरां युष्माद्वाचां अवसरप्रदानाय प्रसंजनायेत्यर्थः प्रवर्तनायेति यावत् नो
 स्माकं वचांसि सिद्धांतभावनार्थमुच्यंते न तु सिद्धांतत्वेनेत्यर्थः तथा हि पूर्वैरज्यंते जना अस्मिन् इति पूर्वरंगः नाट्यशालातत्सु कर्माणि पूर्वरंग इति दशरूपके अतः पूर्वरंगो
 नाम रंगप्रसाधनारव्योरंगविघ्नशान्तिकारी नां दीपाठगीतवादित्राद्यनेकांगविशिष्टो नाट्यादौ कर्तव्यः कर्मविशेषः तदुक्तं वसंतराजीये यन्नाट्यवस्तुनः पूर्वरंगविघ्नोपशान्ति
 तये कुशीलवाः प्रकुर्वन्ति पूर्वरंगः प्रकीर्तित इति स पूर्वरंगः नाटके भवं नाटकीयं तत्र वर्ण्यमित्यर्थः वृद्धात्सु तस्य वस्तुनः इति वृत्तस्य प्रसंगाय प्रसंजनाय प्रवर्तनायेति
 यावत् अतः प्रथमवादनदोषायेति भावः पूर्वरंगः प्रस्तावनेति रंगराजः तच्चित्तं पूर्वरंगं विधायादौ सूत्रधारे विनिर्गते प्रविश्य तद्दपरः काव्यमास्थापयन्नटः प्रथमं पूर्वरंग

भवद्भिरामवसरप्रदानाय वचांसिनः पूर्वरंगप्रसंगाय नाटकीयस्य वस्तुनः ८ करदीकृतभूपालो भ्रातृभिर्जित्वैरेदिशां विनाप्य

स्मदलं भूषणुरिज्यायेतपसः सुतः ९

अततः प्रस्तावनेति च आरंभे सर्वनाट्यानामेतत्सामान्यमिष्यते इति दशरूपकाद्युक्तभेदविरोधादिति अत्र हरिवा
 क्य पूर्वरंगयोः प्रसंजनकत्वरूपसामान्यस्य वाक्यद्वयेशब्दांतरेण पृथक् निर्देशात् प्रतिवस्तूपमालंकारः लक्षणं तूक्तं ८ संप्रति स्वमतमाह करदीकृतेति दिशां जित्वैरे
 र्जयनशीलैः दुष्पूजशजिसर्तिभ्यः करप् कद्योगात् कर्मणि षष्ठी भ्रातृभिः भीमादिभिः हेतुभिः करदाः षष्ठभागप्रदाः भागधेयो बलिः करइत्यमरः ततः चिः ऊर्यादि चिडाच
 ध्वेति गतिसंज्ञायां कुगतिप्रादय इति नित्यसमासः अकरदाः करदाः संपद्यमानाः कृताः करदीकृताः भूपाळाः येन सः वशीकृत राजमंडलः तपसः सुतः धर्मपुत्रः तपश्चांद्रा

यणादौ स्याद्दुर्मलोकांतरेपिचेतिविश्वः अस्मद्दिनास्माभिर्विनापीत्यर्थः पृथग्विनेत्यादिनात्तृतीयाविकल्पात्पंचमी इज्यायै यागायग्रजयजोर्भावेक्यप् वचिस्वपीत्यादिनासंप्रसारणं
नमः स्वस्तीत्यादिनाचतुर्थी अलं समर्थी भूषणुर्भावनशीलः भूषणुर्भाविष्णुर्भावितेत्यमरः ग्लाजिस्थश्चक्स्त्रुरितिचकाराहुवश्चक्स्त्रुप्रत्ययः कित्वाहुणाभावइतिवृत्तिः अतो जैत्रया
त्रैवकार्या न यज्ञयात्रेतिभावः ९ ननु यज्ञयात्रांते जैत्रयात्राया सुभयानुसरणं स्यात्तत्राह उत्तिष्ठमानइति उत्तिष्ठमानो वर्द्धमानः उदो नूर्ध्वकर्मणीत्यात्मनेपदं परः शत्रुः पथोः
नपेत्तं पथ्यंहितमारोग्यं चेच्छतापुंसेतिशेषः नोपेक्ष्यो नोदासिन्येनद्रष्टव्यः कुतः हियस्माद् तस्यैतौ वर्धिष्यमाणौ लुटः सद्देतिसदादेशेवृद्धः स्यसनोरिति विभाषापरस्मैपदं न

उत्तिष्ठमानस्तु परो नोपेक्ष्यः पथ्यमिच्छता समौ हिशिष्टैरास्मातौ वर्त्येतावामयः सच १० नदूये सात्वती सूनु र्यन्मत्त्वमपराध्यति यत्तुदं

दत्त्यते लोकमदोदुःखाकरोतिमां ११

इदं श्वतुर्भ्यइतिडागमाभावः आमयो व्याधिः रोगव्याधिगदामयाइत्यमरः सशत्रुश्चशिष्टैः नीतिज्ञैः समौ तुत्यर
ती आस्मातावारव्यातौ कथितौ अत्यायसोप्यरेर्हद्विर्महानर्थयिरोगवत् अतस्तस्यानुपेक्षत्वादुभयानुसृतिः कुत इतिभावः उपमालंकारः १० नचैवं स्वार्थपरत्वदोषः
स्यात् लोकानुग्रहार्थत्वादस्याः मवृत्तेरित्याशयेनाह नदूयेति सत्वतोपत्यंस्त्री सात्वती नामहरेः पितृषसा उत्सादिभ्योञ् तस्याः सूनुश्चैद्यः बंधुरपिखलो नमृष्यतइति
भावः मत्त्वमपराध्यतिद्रुत्यतीति यत् कुधद्रुहेत्यादिनाचतुर्थी ततः द्रोहात्इतिशेषः यत्तदोर्नित्यसंबंधात् नदूयेनपरितप्येहं दूडोदैवादिकात्कर्त्तरिलट् उत्तमपुरुषस्यैकवच
नं किंतुलोकंददत्त्यते गहिनंदहतीति यङ् उपसदचरजपजभदह दशागृभ्योभावगर्हायामिति यङ् जपजभदह दशभंजयसांचेत्यभ्यासस्यनुमागमः अदोलोकदहनंमां

दुःखाकरोतिदुःखमनुभावयति दुःखात्मातिलोभ्येइतिडाच्प्रत्ययः अतश्चैद्यएवाभियातव्यः पार्थस्तुप्रार्थनयापिपश्चात्समाधेयसमर्थइतिभावः ११ स्वमतंनिगमयन्
परमतंशुश्रूषुःपृच्छति ममेति तावद्भवन्मतश्रवणपर्यंतमित्यर्थः मममतमिदं अंगेत्यामंत्रणेव्ययं अथसंबोधनार्थकाःस्युःपाट्प्याङ्गैर्हैहैभोइत्यमरः वांयुवयोरपि युष्मद्
स्मदोः षष्ठीचतुर्थीद्वितीयास्ययोर्वान्नावावितिचामादेशः मतंश्रूयतां विधौलोड् तदपिमयाश्रोतव्यमन्यथासंदेहानिवृत्तिरितिभावः ननुविदुषस्तेकुतः संदेहस्तत्राह ज्ञातसा
रः ज्ञाततत्त्वार्थोपि एकः कार्यवस्तुनिकर्तव्यार्थेसंदिग्धेसंशेतेरवलुनिश्चितं अतोममापिसंदेहइत्यर्थः दिहउपचयेइतिधातोः कर्त्तरि लट् घत्वधत्वेच सामान्येनविशेषसमर्थो

ममताव् चतमिदंश्रूयतामंगवामपि ज्ञातसारोपिखल्वेकःसंदिग्धेकार्यवस्तुनि १२
यावदर्थपदांवाचमेवमादायमाधवः विरराममहीयांसः प्रकृत्यामितभाषिणः १३

नरूपोऽर्थान्तरन्यासः १२ यावदिति माधवः हरिः यावानर्थोयावदर्थं यावदवधारणइत्यव्ययीभावः यावदर्थपदानिअक्षराणि यस्यास्तांअभिधेयसंमिताक्षरा
मित्यर्थः एवमुक्तप्रकारांवाचमादायगृहीत्वाउत्केत्यर्थः विररामतूष्णीमास व्याड् परिभ्योरमइतिपरस्मैपदं तथाहि महीयांसःउत्तमाः प्रकृत्यामितभाषिणः
मितंभाषन्तेतेमितभाषिणः दृष्टालापनिषेधादितिभावः पूर्ववदलंकारः १३ ७ ७ ७

अथाष्टभिः कुलकेन रामं वर्णयन्तु ह्यक्यमवतारयति तत इति ततो रामो जगादेत्युत्तरेणान्वयः सपत्नोरिषुः रिपुर्वैरिसपत्नारीत्यमरः तस्यापनयोऽपकारः तस्य स्मरणेन यो
नुशयः पश्चात्तापः पश्चात्तापोनुतापश्च विप्रतीक्षार इत्यपीत्यमरः भवेदनुशयोद्देशे पश्चात्तापानुबन्धयोरिति विश्वः तेन स्फुरतीत्यनुशयस्फुः तेन स्फुरा ओष्ठौ बिंबमिवेत्यु
पमितसमासः रामायाः ओष्ठबिंबस्य चुंबनेन वित्तः प्रसिद्धः रामोष्ठबिंबचुंबनचुंबुः तेन वित्तश्चुंबुश्च पुचणपाविति चुंबुश्च प्रत्ययः ओत्तोष्ठयोः समासेवा पररूपं वक्तव्यं ते
नोष्ठेनोपलक्षितः समरस्फुरतयोः समरस इति भावः उपमानुप्रासयोः संसृष्टिः १४ विवक्षितामिति विवक्षितां वद्धत्वाभिमानादग्रे वक्तुमिष्टं वच्चेर्बुभोवा सन्नता-

ततः सपत्नापनयस्मरणानुशयस्फुरा ओष्ठेन रामो रामोष्ठबिंबचुंबनचुंबुना १४ विवक्षितामर्थविदस्तत्क्षणप्रतिसंहतां प्राप
यन्ववनव्याधेर्गिरिमुत्तरपक्षतां १५ घूर्णयन्मदिरास्वादमदपाटलितद्युती रेवती वदनोच्छिष्टपरिपूतपुटे दृशौ १६ ७

कर्मणिक्तः तत्क्षणे विवक्षाक्षणे एवेत्यविलंबेनोक्तिः प्रतिसंहतां रामानुरोधान्निरुद्धां अर्थविदः कार्यज्ञस्य अतएव पवनव्याधेरुद्धवस्य स्वलङ्घिरः गिरंउ
त्तरपक्षतां सिद्धांतपक्षतां प्रापयन् स्वयमसत्यक्षावलंबित्वादिति भावः अनेन रामस्य व्यग्रतोक्ता १५ घूर्णयन्निति पुनः मदिरास्वादेन मद्यपानेन योमदस्तेन पाटलि
तारकीकृताद्युतिर्योस्तेन थोक्तेरेवत्याः देव्याः वदने यदुच्छिष्टं मद्यलेपतांबूलादिअक्षिचुंबनसंक्रांतमिति भावः तेन परिपूतेशब्दे पुटे योस्ते दृशौ घूर्णयन् भ्रामयन् इ
ति मद्यविकारोक्तिः उच्छिष्टपरिपूतेत्यत्र रतिकाले सुखं स्त्रीणां शुद्धमारवेदकेशु नामिति स्मरणात् उच्छिष्टपावनत्वविरोधस्याभासत्वाद्विरोधाभासोलंकारः आभासत्वे विरो
धस्य विरोधाभास उच्यत इति लक्षणात् १६ ७

आश्लेषेति पुनः आश्लेषलोलुपायाः आश्लिङ्गनलुब्धायावधाः स्तनयोः कार्कश्यस्य कार्कश्यस्यसाक्षिणीं उपद्रष्टीं नित्यं पीडयमानतयेति भावः साक्षाद्दृष्टरिसंज्ञायामितिसाक्षाच्छब्दा
दिनिप्रत्ययः वनमालां आपादलंबिनीमालावनमालापकीर्तिता अभिमानोष्णैरहंकारतसैर्मुखानिलैर्निश्वासमारुतेः म्हापयन् म्हापयन् म्हापयनेर्ण्यताल्लवः शत्रादेशः आदेशद्व-
त्यात्वेपुगागमः अस्त्रानेस्त्रानसंबंधाभिधानादतिशयोक्तिः १७ दधदिति पुनः संध्यायां अरुणे व्योम्नि स्फुरतीः ताराः अक्षुर्बुर्वतीति तथोक्ताः कुतः द्विषति शत्रौ द्वेषेण रोषेणो
परस्ते अंगेषुपिसंगिनीसक्ताः स्वेदविपुषः स्वेदविदून् पृथ्वीविदुषताः पुमांसोविपुषः स्त्रियामित्यमरः दधत् दधानः नाभ्यस्ताच्छतुरिति चुमागमाभावः उपमालंकारः १८ प्रोक्तुसदि

आश्लेषलोलुपवधूस्तनकार्कश्यसाक्षिणीं म्हापयन् अभिमानोष्णैर्वनमालां मुखानिलैः १७
दधत्संध्यारुणव्योमस्फुरत्तारानुकारिणीः द्विषद्द्वेषोपरक्तांगसंगिनीः स्वेदविपुषः १८
प्रोक्तुसत्कुण्डलप्रोतपद्मरागदललिषा कृष्णोत्तरासंगरुचं विदधच्चौतपल्लवीम् १९

ति पुनः प्रकर्षणीलुसतोः कुण्डलयोः प्रोक्तानां स्फुरत्तानां पद्मरागदलानां माणिक्यशकलानां लिषाकांत्या प्रोतेति प्रपूर्वद्वेजः कर्मणि क्ते यजादित्वात्संप्रसारणं कृष्णोत्तरासंगेनीलोन
रीयं द्वेषोत्तरासंगोसमौ बृहतिकानया संव्यानमुत्तरीयचेत्यमरः तस्य रुचं चूतपल्लवस्ये मांचौतपल्लवीं विदधत् लोहितमिश्रणात् चूतपल्लवं दूम्नां कुर्वन्नित्यर्थः धूधधूमलौ
कृष्णलोहितौ इत्यमरः अत्राप्यन्यरुचोन्यदायस्य योगात्सादृश्यापेक्षोभिदर्शनालंकारः १९ ७ ७ ७ ७

टी.

ककुब्धिति पुनः ककुब्धिकन्यायाः रेवत्याः वक्रस्यांताः अग्र्यंतरे वासेन स्थिता लब्धोः धिवासो वासना यया सातया तन्मुखसौ रम्यवसितयेत्यर्थः संस्कारो गंधमाल्याद्यै रधिवासनमु-
च्यते मदिरया कृतानुव्याधं कृतसंसर्गप्रिया गंधूषगंधिनमित्यर्थः अधजपो रनुपसर्ग इत्यनुपसृष्टादप्रत्ययविधानादुपसृष्टाव्यधे र्वचप्रत्ययः सुरवामोदं स्वसुरवगंधविशेषं आमो-
दः सोतिर्निर्हरीत्यमरः उद्धमन् उद्धिरन् अबमदिराराम सुरवयोः स्वगंधतिरोधानेन रामासुरव तद्गंधूषमद्यगंधस्वीकारात्तद्गुणयोस्तत्रोत्तरस्यात्प्रविशेषकत्वेन पूर्वसापेक्षत्वादंगां-
गीभावेन संकरः तद्गुणस्वरुणत्वागादन्योत्कृष्टगुणाकृतिरिति २० जगादेति वदनमेव छद्मकपटं यस्य तत्समं वदनमेव पद्ममित्यर्थः छद्मादिशब्देनासत्यत्वप्रतिपादनरू-

स०

२

ककुब्धिकन्यावक्रांतर्वासिलब्धाधिवासया सुरवामोदं मदिरया कृतानुव्याधमुद्धमन् २०

जगादवदनच्छद्मपद्मपर्यंतपातिनः नयन्मधुलिहश्चैव सुदप्रदशानां शरभिः २१

यद्वासुदेवेनादीनमनादिनवमीरितं वचसस्तस्य सपदि क्रिया केवलमुत्तरम् २२

पोः पन्हवः तस्य पर्यंतपातिनः प्रांतचारिणः मधुलिहंतीति मधुलिहः मधुपात् किप् उदग्रैरुच्छ्रितैर्दशानां शुभिश्चैत्वं धावत्यंनयन् इति तद्गुणालंकारः तस्य मधुप-
सन्निधाय कापन्हवसापेक्षत्वात्तेन संकरः २१ रामोजगादेत्युक्तं किंतदित्याकांक्षायामाह यदिति वासुदेवेन नदीनमित्यदीनं अकातरं न विद्यते आदिनवोस्येत्यनादिनवं
निर्दोषं आदिनवोदोषोमत इति हलायुधः यद्वाच ईरितं उत्तिष्ठमानस्तु पर इत्यादिनायानपक्षमाधित्ययदुक्तमित्यर्थः तस्य वचसः सपदि क्रिया करणं केवलं सद्योनुष्ठानमेवोत्तरं
सिद्धांतस्यैवोक्तत्वादिति भावः २२

५

नैतदिति लघुसंक्षिप्तमप्येतद्वचोभूयस्यावहुतरयाविस्तृतयापीत्यर्थः द्विवचनविभज्येत्यादिना ईयसुनिबहोर्लोपोभूचबहोरिति ईकारलोपोबहोश्चभूशब्दादेशः वाचानातिशय्यतेनातिरिच्यते गुर्वर्थत्वादिति भावः शीङः कर्मणिलटियक् अयङ्ङिङ्ङितीत्ययङादेशः तथाहि इंधनौघाच्च दहतीति इंधनौघधक्काष्ठराशिदाहकः भूयानपीत्यर्थः द्विषित्वंभूभावः अग्निस्त्विषाप्रभयापूषणं सूर्यं अल्पीयां समपीति भावः नात्येति नाक्रामति तेजसः प्रभावत्वमिव वचसोर्थवत्वमलं व्यहेतुरित्यर्थः अत्र समानधर्मविंबप्रतिविंबतया दृष्टांतालंकारः २३ यदि हरिवचोनातिशय्यते अलंतर्हितवापिवागारंभैरत आह संक्षिप्तेति अतो हरिवचसो नतिशयनीयत्वादेव सविस्तरतराः सप्रपंचतराः

नैतल्लघुपिभूयस्यावचोवाचातिशय्यते इंधनौघधगप्यमिस्त्विषानात्येति पूषणं २३
संक्षिप्तस्याप्यतोस्यैववाक्यस्यार्थगरीयसः सविस्तरतरावाचोभाष्यभूताभवंतुमे २४

पथनेवायशब्दे इति घञ् मतिषेधो ऋदोरप् इत्यप् नेवाचः संक्षिप्तस्याल्पाक्षरस्याप्यर्थेन गरीयसः सूत्रकल्पस्येत्यर्थः अल्पाक्षरमसंदिग्धं सारवद्विश्वतोमुरवं असौभ्यमनवद्यंचसूत्रं सूत्रविदो विदुरितिलक्षणात् अस्यैव नान्यस्य वाक्यस्य भाष्यभूताः भाष्यैः समाः नित्यसमासः क्षमादौ जंतौ च भूतं स्यात्क्रीबेनीते समे त्रिधितिर्वैजयंती भवंतु व्याख्यानरूपा भवत्वित्यर्थः सूत्रव्याख्यानविशेषो भाष्यं सूत्रस्थं पदमादाय वाक्यैः सूत्रानुकारिभिः स्वपदानि च वर्ण्यंते भाष्यं भाष्यविदो विदुरिति मया तु सदेव विशेषप्रकाशनाय व्याख्यायते न त्वतिशयाय मत्याख्यायते रवं डयत इत्यदोष इत्यर्थः उपमालंकारः २४

टी

इत्थं यानं सिद्धं तच्चित्ता तत्रोद्भवमतिरोधं हृदि निधाय त्रिभिः प्रत्याचष्टे विरोधीति कृतिनां कुशलानां गिरः कर्त्तव्यः विरोधिवचसः प्रतिकूलवादिनो वागीशान् वक्तुं नपि वदो वदा वदो व
क्ता वागीशो वाक्पतिः समा इत्यमरः सूक्तानिर्वाचा कुर्वते लज्जायंतीत्यर्थः अनुलोमो नु कूलो र्योभिधेयं येषां ते नुलोमार्थाः अनुकूलवादिनः तान् जडा न्नन्दानपि प्रवाचः प्रगल्भवा
चः कुर्वते अतो नास्माद्गिरः प्रवाच्या इति भावः अत्र वागीशानां सूक्ती करणा ज्जडानां प्रवाची करणा चाशक्यवस्तु करणरूपौ विशेषालंकाररूपभेदो संबंधरूपातिशयोक्तिः प्रतिबोद्धा
पित इति संकरः २५ नन्वात्मनीनेन स्वाभिना बुद्धेः फलमनाग्रह इति न्यायेन शास्त्रज्ञवचनं प्रतिकूलमपि ग्राह्यमेवेत्याशङ्क्याह षडिति दुष्टा मेधायेषां ते दुर्मेधसो मंदबुद्धयो

विरोधिवचसो सूक्तान् वागीशानपि कुर्वते जडानुप्यनुलोमार्थान् प्रवाचः कृतिनां गिरः २५
षड्गुणाः शक्तयस्तिस्त्रः सिद्धयश्चोदयाश्च यः ग्रंथानधीत्यव्याकर्तुमिति दुर्मेधसोऽप्यलं २६

पि नित्यमसिद्धं प्रजामेधयोरिति समासांतोऽसिद्धमत्ययः ग्रंथानोशनसादनधीत्यपठित्वा गुणाः संधिविग्रहयानासनद्वैधीभावसमाश्रयारब्धाः षट्शक्तयः प्रभुमंत्रोत्सा
ह्यारब्धास्तिस्त्रः सिद्धयः पूर्वोक्तशक्तित्रयसाध्याः पुरुषार्थलाभात्मकास्तान्मतिस्त्रः प्रभुसिद्धिर्मंत्रसिद्धिरुत्साहसिद्धिश्चेति उदयाः आत्मोदयमित्रोदयमित्रमित्रोदयाः वृद्धिस्त
यस्थानानिच्छन्निन्यायेनोदया उच्यंते तत्र वृद्धिस्तयौ स्वशक्तिसिद्धौः पूर्वीस्थान उपचयापचयौ स्थानं सास्येनावस्थानं ते च त्रय इति व्याकर्तुं व्याख्यातुमलं समर्थाः पर्याप्तिव
चनेधितितुमुन्मत्ययः पंचांगनिर्णयशक्तिविकलानां संध्यादिस्वरूपसंख्यामात्रपाठकानां अशास्त्रज्ञत्वादुद्धवादयो न ग्राह्यवचना इति अभिसंधिः अत्रामरः संधिर्नाविग्रहो

स.

२

६

यानमासनं द्वैधमाश्रयः षड्गुणाः शक्तयस्त्रिस्तयः प्रभावोत्साहमंत्रजाः क्षयः स्थानं च वृद्धिश्च त्रिवर्गो नीतिवेदिनामिति तत्रारिविजिगीषोर्व्यवस्थाकर
णामेक्यसंधिः विरोधो विग्रहः विजिगीषोररिं प्रति यात्रा यानं तयोर्मिथः प्रतिबद्धशक्तयोः कालप्रतीक्षया तूष्णीमवस्थानमासनं दुर्बलप्रबलयोर्द्विषो
र्वीचिकमात्मसमर्पणं द्वैधीभावः अरिणा पीडयमानस्य बलवदाश्रयणं संश्रयः कोशदंडोत्थं तेजः प्रभावः षड्गुणचिंतनं मंत्रः कर्तव्यार्थेषु स्थेयान् प्रयत्नः
उत्साहः गतमन्यदिति संक्षेपः २६ ननु शास्त्रोक्तार्थव्याख्यानेन शास्त्रज्ञ एव ग्राह्यवचन इत्याशंक्यनेत्याह अनिलोडितं तं तिनालोकि तं कार्यं येन तस्य

अनिलोडितकार्यस्य वाग्जालं वाग्मिनो वृथा निमित्तादपराद्धेषोर्धानुष्कस्येव वग्लितं २७

कार्यकार्यमजानत इत्यर्थः वचोस्य संतीति वाग्मी वावदूकः वाचोयुक्तिपदुर्वाग्मी वावदूकोतिवक्त्ररीत्यमरः वाचोग्मिनिरिति ग्मिनिप्रत्ययः तस्य वाग्जालं वागाडं ब
रो निमित्तालुक्ष्यात् वेधं लक्ष्यं निमित्तं च शरव्यं च समं विदुरिति वेजयंती अपराद्धेषोः स्वलितबाणस्य धनुः प्रहरणमस्येति धानुष्को धन्वी प्रहरणमिति ठक् इत्सु
सुत्कांतात्कः अपराद्धपृषत्को सौलक्ष्याद्यश्च्युतसायकः धन्वी धनुष्मान् धानुष्क इत्यमरः तस्य वलितमिव वृथानिष्फलं कार्यज्ञस्य वचोयात्यं ननु वा
चारस्येति भावः २७

इत्थं षड्गुणादि पाठमात्रं नमंत्र इति सिद्धे स्वयं मंत्रस्वरूपमाह सर्वेति कार्याणि संध्यादीनि तानि शरीराणीव इत्युपमितसमासः व्यासो सौगतानामिति लिङ्गात् ते
षु सर्वेषु कार्यशरीरेष्विव सर्वकार्येष्वित्यर्थः अंगानि स्कंधा इवेति पूर्ववत्समासः तेषां पंचकं मुक्ता स्कंधपंचकमिवांगपंचकं हित्वेत्यर्थः पंचपरिमाणमस्येति पं
चकः संख्यायाः संज्ञासंयसूत्राध्ययनेषु इति कन् प्रत्ययः सुगता भक्तिर्भजनीयो येषां सौगता बौद्धाः भक्तिरित्यण् प्रत्ययः तेषामन्य आत्मेव महीभृता म
न्यो नास्ति कर्मणामारंभोपायः पुरुषद्रव्यसंपत्तिः देशकालविभागः विनिपातप्रतीकारः कार्यसिद्धिश्चेति पंचांगानि यथाह कामंदकः सहायाः साधनोपा

सर्वकार्यशरीरेषु मुक्तांगस्कंधपंचकं सौगतानामिवात्मान्यो नास्ति मंत्रो महीभृताम् ॥ २८

या विभागो देशकालयोः विनिपातप्रतीकारः सिद्धिः पंचांगमिष्यत इति रूपवेदनाविज्ञानसंज्ञासंस्काराः पंचस्कंधाः तत्र विषयप्रपंचो रूपस्कंधः नाम प्रपं
चः संज्ञास्कंधः वासनाप्रपंचः संस्कारस्कंधः एवं पंचविधा परिवर्तमानो विज्ञानसंतान एवात्मेति बौद्धाः एवं यथा बौद्धानां सर्वेषु शरीरेषु स्कंधपंचकातिरि
क्त आत्मानास्ति तथाराज्ञा मुक्तांगपंचकातिरिक्तो मंत्रो नास्तीत्युपमालंकारः तच्चास्माकं समग्रमेवेत्ययमेव यात्राकाल इति भावः २८

श्रीसीतारामप्रसन्नोस्तु

अथमंत्रितार्थक्रियाविलंबे दोषमाह मंत्र इति संवृत्तेः गुप्तैः सर्वांगैः पूर्वोक्तेरुपायादिभिरुरः स्थलादिभिश्च उपलक्षितोपि सर्वांगसंवृतोपीत्यर्थः मंत्रो विचारः
अधीरोभीरुः युध्यत इति यो धो भट इव पचाद्यच् परेभ्यो येभ्यो ऽरिभ्यश्च परंदूरान्यसुरव्येषु परोरिपरमात्मनोरिति वैजयंती भेदो विदारणं तृतीयगामित्वं च
तस्य शंकया चिरं स्थातुं विलंबितुमित्यर्थः न सह तेन क्षमते शकधृषेत्यादिना तु सुन्यत्ययः अतो न विलंबितव्यं अन्यथा मंत्रभेदैः कार्यहानिः स्यादिति भा-
वः २९ किंच नीतिस्वरूपपर्यालोचनं यापिन विलंबः कार्य इत्यभिप्रायेणाह आत्मोदय इति आत्मनः उदयो वृद्धिः परस्य शत्रोर्ज्यानिः हानिः बीज्याज्वरिभ्यो

मंत्रो यो ध इवाधीरः सर्वांगैः संवृत्तेरपि चिरं न सह ते स्थातुं परेभ्यो भेदशंकया २९ आत्मोदयः परिज्यानिर्दूयं नीतिरितीय

ती तदुरीकृत्य कृतिभिर्वाचस्पत्यं प्रतायते ३०

निरीत्योणादिको निप्रत्ययः इति द्वयं इदं परिमाणमस्या अस्तीति इयती एतावती किमिदं
भ्यां बोध इति वतु प्रथम उगितश्चेति ङीप् नीतिः नीति संग्रहः एतद्व्यातिरिक्तो न कश्चिन्नीति पदार्थोस्तीत्यर्थः यदन्यत् षाड्गुण्यादिवर्णनं सर्वोपमस्येव
प्रपंच इत्याह तदिति तत्तद्वयमुरीकृत्य अंगीकृत्य उरीकृत्य सुरीकृत्य मंगीकृत्यमित्यमरः ऊर्यादिचिडाचश्चेति गतिसंज्ञायां कुगति प्रादय इति समा-
सः क्लोत्यबादेशः कृतिभिः कुशलैः वाचस्पत्यं वागमित्रं कस्कादित्वादलुक् सत्त्वेष्वप्याः पतिपुत्रेत्यादिना सत्वमिति स्वामी तन्न छंदो विषयत्वात्
ब्राह्मणादित्वात् व्यञ्जप्रत्ययः प्रतायते विस्तार्यते कर्मणिलुट् तनोतेर्यकि इत्यात्वं तस्मादात्मोदयार्थिभिरविलंबाच्छत्रु रुच्छेतव्यः तन्नांतरीयकत्वा-
त्तस्येति भावः ३०

ननु लब्धोदयस्य किंपरोच्छित्येत्यत्राह तृप्तिर्योग इति महीयसां महात्मनाम् परेणातिप्रसूतेनापि महिम्ना ऐश्वर्येण तृप्तिर्योगः संतोषलाभेन अत्र तृप्त्यभावे
पूर्णः सन् चंद्रोदयाकांक्षीरुत्थयर्थमिति भावः महार्णवो दृष्टान्तो निदर्शनं उपमानमिति यावत् न राज्ञा वृद्धावलंबुद्धिः कार्या असंतुष्टाद्विज्ञानेन संतुष्टाश्च
महीभुजः सलज्जागणिकानिर्लज्जाचकुलांगनेति न्यायादिति भावः नायं दृष्टान्तालंकारः बिंबप्रतिबिंबाभावेनोपम्यस्य गम्यत्वे तस्योत्थानात् किंतु

तृप्तिर्योगः परेणापि न महिम्ना महीयसां पूर्णचंद्रोदयाकांक्षीरु दृष्टान्तोत्र महार्णवः ३१
संपदास्तस्थिरं मन्यो भवति स्वल्पयापियः कृतकृत्यो विधिर्मन्येन वर्धयति तस्य तां ३२

दृष्टान्तं शब्देन तस्याभिधानादुपमालंकारः अतएव दृष्टान्तोदाहरणनिदर्शनरूपाः शब्दान प्रयोक्तव्याः पौनरुक्त्यापत्तेरित्येकावलीकारः ३१ तथा
पिसंतोषे दोषमाह संपदेति यः स्वल्पयापि संपदास्तस्थिरमात्मानं मन्यत इति सस्तस्थिरं मन्यः स्वस्थमानी भवति आत्ममानेन स्वश्चेति स्वश्रप्रत्यये सु
मागमः तस्याल्पसंतुष्टस्य तां संपदं कृतकृत्यस्तावतैव कृतार्थो विधिर्देवमपि न वर्धयति पौरुषहीना देवमपि जुगुप्सते तत्प्रवृत्तेः परार्थत्वादिति भावः ३२

स०

२

८

किंच पराक्रमलब्धवोदयोनान्य इत्याह समूलेति मानिनः अभिमानवन्तः परान् शत्रून् समूलं हत्वा समूलघातं अघ्नन्तः अत्यन्तमनुमूलयन्त इत्यर्थः समूला
 कृतिजीविषु हन्तुं अग्रह इतिणमुलप्रत्ययः कषादिषु यथाविध्यनुप्रयोगे इति हन्तेरनुप्रयोगः नोद्यन्ति किन्तु हत्वे वोद्यन्तीत्यर्थः तत्र हत्वे वोदये अंधयतीत्यंधं गाढं तमोंध-
 तमसं ध्वांते गाढं तमसमित्यमरः अवसमंधेभ्यस्तमस इति अत्रत्ययः प्रध्वंसितमंधतपसं येन सः उदयात्प्रागिति भावः रविरुदाहरणं दृष्टान्तः अत्रापि दृष्टान्तोच

समूलघातमघ्नन्तः परान् नोद्यन्ति मानिनः प्रध्वंसितांधतमसस्तत्रोदाहरणं रविः ३३
 विपक्षमखिलीकृत्य प्रतिष्ठारवलुदुर्लभा ॥ अनीत्वापंकतांधूलिमुदकं नावतिष्ठते ३४

महार्णव इति बहुषु मालंकारो न तु दृष्टान्त इति द्रष्टव्यं ३३ किंचानुच्छिन्नशत्रोः प्रतिष्ठैव दुर्घटेत्याह विपक्षमिति विपक्षं शत्रुमखिलमुच्छिन्नमकृत्वा अनुमूल्येत्यर्थः
 नावतिष्ठते किन्तु नीत्वेव तिष्ठतीत्यर्थः समवप्रविश्य स्थ इत्यात्मनेपदं वाक्यभेदेन प्रतिबिंबा न पेक्षा दृष्टान्तालंकारः ३४ नन्वयं शिशपाल एकाकिनोस्मान् किंकरी
 व्यतीत्याशंक्याह ध्रियते इति एकोपिरिपुर्णवत् ध्रियते अवतिष्ठते धृञ् अवस्थाने इति धातोस्तौदादिकात्कर्त्तरिलङ् रिङ् शयग्लिङ् छित्तिरिङ्गदेशः तावदवधि-

हो.

सरवंकुतः यावत्तावच्च साकल्येवधावित्यमरः तथाहि सिंहिकायाः अपत्यं पुमान् सैंहिकेयोराहुः तमस्तराहुः स्वभानुः सैंहिकेयोविधुंतुदइत्यमरः स्त्रीभ्यो ढक् असु
रद्रुहांदेवानां पुरः अग्रे सोमं क्रिश्नाति बाधते प्राचुर्यात्सोमग्रहणं सूर्यचेति भावः तस्मादेकोपि शत्रुः छेदव्यदिति भावः अग्रेः शेषमृणाच्छेषं शत्रोः शेषं न शेषयेदिति तात्पर्यं
विशेषणसामान्यसमर्थनरूपोर्थोत्तरन्यासः ३५ ननु क्वद्रोयं चैद्यः किमस्माकं करिष्यतीत्याशंक्यतस्य बलवत्तां वक्तुं मित्रा मित्रबलाबलविवेकं तावत्करोति सखे-
ति क्रियया उपकारापकारान्यतररूपयानिर्वृतः कृत्रिमः द्वितक्रिः क्रेर्मन्वित्यमित्यम् सरवास्तहत्तगरीयान् बलवान् एवं शत्रुश्च कृत्रिमो गरीयान् कुतः हि यस्यात्ते

धियते यावदेकोपिरिपुस्तावत्कुतः सरवं पुरः क्रिश्नाति सोमं हि सैंहिकेयो सरद्रुहां ३५
सरवागरीयान् शत्रुश्च कृत्रिमस्तौ हिकायतः स्याताम मित्रौ मित्रे च सहजप्राकृतावपि ३६

कृत्रिममित्रशत्रूकार्यतः उपकारापकाररूपकार्यवशात् निर्वृत्ताविति शेषः उक्तकार्येषां धेयविज्जीवमनपाद्यादनयो मित्रा मित्रभावो व्यनपायीति गरीयस्त्वमिति भावः
सहजप्राकृतौ तु नैवमित्याह स्यातामिति सहजानः सहजः एकशरीरावयववान् तत्र सहजं मित्रं मातृपत्येव सौतृपत्येयादि सहजशत्रुस्तपितृव्यस्तत्पुत्रादिः प्रकृ-
त्या सिद्धः प्राकृतः पूर्वोक्तसहजकृत्रिमरहितलक्षण इत्यर्थः तत्र विषयानंतरः प्राकृतः शत्रुः तदनंतरः प्राकृतं मित्रं अपि स्त्वर्थेनौ सहजप्राकृतौ नुशत्रूमित्रे वा
अमित्रौ मित्रे च स्यातां तावात्मकार्यवशात् अनियमेनोभयरूपनामाषयेते न कृत्रिमशत्रुमित्रे कृत्रिमशत्रुः शत्रुरेव मित्रं च मित्रमेवेति कृत्रिमावेव मित्रा मित्रौ गरीयांसौ

स०

९

ननुसहजोनापि प्राकृतोदत्यर्थः अनेन कृत्रिमत्वं सर्वापवादीति सिद्धं ३६ एवं चेदस्माकं पेतृष्वस्यैः शिशुपालः सहजमित्रत्वात्संधानव्योनतुयातव्य इत्यनभाह
उपकर्त्रेति उपकर्त्रा उपकारिणा अरिणापि सहजेन प्राकृतेन वेति शेषः संधिः कार्यः अरित्वापवादे न कृत्रिममित्रताया बलीयस्यायावज्जीवभाविन्यास्तत्रोत्पन्नत्वादिति भावः
एवमपकारिणामित्रेणापि सहजेन प्राकृतेन वेति शेषः संधिर्नकार्यः मित्रत्वापवादेन कृत्रिमशत्रुताया बलीयस्यायावज्जीवभाविन्यास्तत्रोत्पन्नत्वादिति भावः

उपकर्त्रोरिणासंधिर्न मित्रेणापकारिणा उपकारापकारौ हिलक्ष्यं लक्षणमेतयोः ३७
त्वया विप्रकृतश्चैद्योरुस्मिणीं हरता हरे बद्धमूलस्य मूलं हि महद्द्वैतरोः स्थियः ३८

ननु साक्षादरिणः संध्या मित्रेण वा कथं विरुद्धादित्याशंक्य क्रियया नयोर्वैपरीत्याददोष इत्याह हियस्मादुपकारापकारावेतनयोर्मित्रामित्रयोर्लक्षणं स्वरूपं लक्ष्यं द्रष्टव्यं
उपकर्त्रेव मित्रं अपकर्त्रेव शत्रुरित्यर्थः तस्मात्सहजमित्रत्वेऽपि चैद्यः क्रियया शत्रुत्वाद्यातव्य एवेति भावः ३७ अथ चेद्यस्य कृत्रिमशत्रुत्वं च नुमिराह त्वयेति हे
हरे रुस्मिणीं हरता बंधुभिः समस्तैः पदचाराक्षसधर्मेणोद्धतेत्यर्थः राक्षसो युद्धहरणादित्याजवल्क्यः गांधर्वो राक्षसश्चैव धर्म्योक्षत्रस्य तोष्मताविति मनुः

टी.

त्वयाचैद्योविप्रकृतः तथाहिबद्धमूलस्य गूढमूलस्य वैरतरोः स्त्रियः महत्प्रधानंमूलं हि रूपकसंसृष्टोयमर्थोतरन्यासः सामान्येनविशेषसमर्थेनरूपोर्थोतरन्या-
सः ३८ अथतेनापित्वंविप्रकृतइत्याह त्वयिभूमेरपत्यंपुमाभौमंगनरकासरंजेतुंगतेसतिसचैद्यइमांपुरीं द्वारकां प्रोषितोर्यमासूर्योयस्याः तांमेरोस्तदींसानुमंधका
रइवारोत्तीत् रुद्धवान् रुधेर निगेलुडिसिचिवृद्धिः ३९ अपकारांतरमाह आलप्येति सचैद्योबभूवोर्यदिवभेदस्यदारान्भार्याः भार्याजायाधपुंभून्निदारास्यात्तु

स०
२

त्वयिभौमंगतेजेतुमरोत्तीत्सपुरीमिमां प्रोषितार्यमणंमेरोरंधकारस्तदीमिव ३९
आलप्यालमिदंबभूवोर्यत्सदारानपाहरन् कथापिरवलुपापानामलमश्रेयसेयतः ४०

कुटुंबिनीत्यमरः अपाहरन् इति यदीदं दारापहरणं आलप्योच्चार्य अलंमालपनीयमित्यर्थः अलंरवल्बोः प्रतिषेधयोः प्राचांत्केतित्कामत्ययेसमासेत्यबादेशः यतः
पापानां पापानां कथाकथनमुच्चारणमपि चिंतिपूजिकथिकुंभिचर्चश्चेत्यङ् प्रत्ययः अश्रेयसे अनर्थाय अलंसमर्थेनमः स्वस्तीत्यादिनाचतुर्थी अत्रनिषिध्य
मानालपनमश्रेयः प्राप्तिः तन्मुखेन तत्कारणालपननिषेधसमर्थनात्कार्येण कारणसमर्थकोर्थोतरन्यासः ४०

१०

कलितमाह विराद्ध इति एवंभवताविराद्धः विप्रकृतः राधेरनिरः कर्मणिक्तः बहुधानोस्माकंचविराद्धाविप्रकर्ताश्रुतश्रवानामहरेः पितृषसातस्याः सुतः पै
तृषस्त्रेयत्वात्सहजमित्रमपीतिभावः सचैद्यः क्रियापूर्वोक्तान्यायक्रिययाअरिनिर्वर्त्यतेकृत्रिमः शत्रुक्रियतइत्यर्थः अतोबलीयस्त्वादनुपेक्ष्यइतिभावः
४१ अत्राप्युपेक्षायांदोषमाह विधायेति येनरः पुमांसः स्युः पुमांसः पंचजनाः पुरुषाः पूरुषानरइत्यमरः सामर्षेप्रागेवसरोषे अरौवैरंविधायस्वयंचा
पहृत्येत्यर्थः उदासंतेउपेक्षंते तेनरः कक्षेगुल्मे कक्षौचतृणवीरुधावित्यमरः कक्षस्तुगुल्मेमहिषेजरावर्णास्पदेतृण इतिवैजयंती उदर्चिषंअग्निंप्रक्षिप्या

विराद्ध एवंभवताविराद्धाभवताचनः निवर्त्यतेरिः क्रिययासश्रुतश्रवसः सुतः ४१
विधायवैरंसामर्षेनरोः रौयउदासते प्रक्षिप्यादर्चिषंकक्षेशोरतेतेभिमारुतं ४२

भिमारुतं आभिसुरयेव्ययीभावः शोरतेस्वपंति तद्वन्नाशहेतुरित्यर्थः शाडोरुडितिरुडागमः अत्रयेउदासतेशोरतेइतिविशिष्टोदासीनशायनयोर्वा
क्यार्थयोर्निर्दिष्टे कत्वसंभवात्सादृश्यलक्षणायांअसंभवद्वस्तुसंबंधोवाक्यार्थवृत्तिरितिनिदर्शनालंकारभेदः नचायंदृष्टांतः वाक्यभेदेनविबंप्रति
विंबकरणात्क्षेपेतस्योत्थानात् अत्रतुवाक्यार्थेवाक्यार्थसमारोपात्वाक्येकवाक्यतायांतदभावइति अलंकारसर्वस्वकारः ४२ ७

तथापि बांधवत्वात्सोदव्य इत्याशंक्याह मनागनेति यः क्षमी सहनः शमित्यष्टाभ्यो धिनु णिति धिनु णप्रत्ययः ससोढा मनागल्यं वा अभ्याहृत्या पीतिभावः अनप्या
 वृत्त्या सकृद्वा अनल्पत्वेति भावः विराध्यंतमपकुर्वाणं भृशं क्षाम्यतु क्षम्यतां संभावनायां लोड् शमामिषानामिति दीर्घः क्रियासमभिहारेण भृशं पौनः पुन्येन वेत्यर्थः
 नच पुंवाक्येष्वनेकार्थत्वं दोषाय विराध्यंतकः क्षमेतसो दुंशकुयात् नकोपीत्यर्थः शकिलिङ्गेति शक्यार्थे लिङ् क्षमूषसहने देवादि कोभौवादिकश्च ४३ ननु सर्वदा क्ष
 मेव पुंसो भूषणं अतो अपराधेपि संतव्यं मत आह अन्यदेति क्षमा अन्यदा सुरतव्यतिरिक्ते काले योषितो लज्जेव पुंसो भूषणं अन्यदाः परिभवेशमो भूषणं परिभ
 वेतु योषितः सुरतेषु वैयात्यं धार्ष्णिमिव धृष्टे धृष्णुर्वियातः स्यादित्यमरः पराक्रमः पौरुषं भूष्यतेः नेनेति भूषणमाभरणं एवं च क्रियावचनत्वात् नियतलिङ्गत्वादि

मनागनप्यावृत्त्या वा कामं क्षाम्यतु यः क्षमी क्रियासमभिहारेण विराध्यंतं क्षमेतकः ४३ अन्यदा भूषणं पुंसः क्षमालज्जेव योषितः
 पराक्रमः परिभवे वैयात्यं सुरतेष्विव ४४ माजीवन्यः परावज्ञादुःखदग्धोऽपि जीवति तस्या जननिरेवास्तु जननी क्लेशकारिणः ४५

रोध इति वल्लभोक्तं प्रयुक्तं ४४ अथ परिभवेऽप्यपराक्रमेऽभिनिर्दिष्टमाह माजीवनिति यः परस्यापकर्तुः अवज्ञयाऽवमानेन यत्तदुःखं तेन दग्धः ततः अतएव माजी
 वन्गर्हितजीवी सन् माड्याकोश इति लटः शत्रादेशः जीवति प्राणान्धारयति जनन्याः क्लेशकारिणः गर्भधारणा प्रसवादि वेदनाकारिणः तद्व्यतिरिक्तार्थक्रियाहीनस्ये
 त्यर्थः तस्या जननमजननिरनुत्पत्तिरेवास्तु जननी क्लेशानि वृत्त्यर्थे इति भावः आक्रोशेन अय निरिति नञ्पूर्वाज्जनिधातो रनिप्रत्ययः ४५

स०

२

११

पादेति यद्रजः पादाहतं पादेनाहतं सत्सूर्यानिमाहंतुरेव शिरोधिरोहति तद्रजः अचेतनमपीति भावः अपमाने सत्यपि स्वस्थात्संतुष्टा देहिनाश्चेतनादूरं श्रेष्ठं व्यतिरेकालंकारः ४६ असंपादयत इति किंच जातिर्ब्राह्मणत्वादिः क्रिया इत्याभ्ययनादिः गुणः शौर्यादिः तैः साधनैः करणे तृतीया कंचिदर्थं सुकृतकीर्त्यादिपुरुषार्थं अन्यत्र गोल्वजातिपाकशौक्यादिभिः स्वाभिधेयभूतैः करणैः कंचिदर्थं दोहनादिसंज्ञादिव्यवहाररूपं प्रयोजनमसंपादयतः उभयत्र तादृजात्याघसंभवादिति भावः पुंसो जन्मसत्तालाभः यदृच्छाशब्दवत्तदृच्छापरिकल्पितस्य जात्यादिप्रवृत्तिनिमित्तशून्यस्य डिस्थादिशब्दस्येव तत्र तस्येवेति वतिप्रत्ययः स्वेच्छा

पादाहतं यदुत्थाय सूर्यानिमाधिरुहति स्वस्था देवापमानेपि देहिनास्तदूरं रजः ४६ असंपादयतः कंचिदर्थं जाति क्रिया गुणैः यदृच्छाशब्दवत्पुंसः संज्ञायै जन्मकेवलं ४७ तुंगत्वमितरानाद्रौ नैदं सिंधावगाधता अलंघनीयता हेतुरुभयंतन्मनस्विनि ४८

यदृच्छास्वेच्छादः स्वेरिताचेरिताः समादितिकेशवः संज्ञायै केवलं संज्ञार्थमेव एकत्र पारिभाषिकं किंचिन्नाममात्रमनुभवितुं अन्यत्र तादृङ्नामभावितुमित्यर्थः ४७ एवमपौरुषं दूषयित्वा पौरुषं भूषयति तुंगत्वमिति अद्रौ तुंगत्वमौन्नत्यं अस्तीति शेषः अस्ति भवन्ती परो प्रयुज्यमानोस्तीति भाष्यात् भवतीति पूर्वाचार्याणां लटः संज्ञा इतरा अगाधतानास्ति सिंधौ समुद्रे अगाधता गंभीरतास्ति इदं तुंगत्वं नास्ति मनस्विनि धीरे तु अलंघनीयता हेतुरलंघनत्वकारणं न तु भयं तुंगत्वमगाधत्वं च तस्मादद्रिसिंधुभ्यामधिको मनस्वीति व्यतिरेकालंकारः ४८

श.

संप्रतिशत्रौमार्दवं अनर्थायेत्याह तुल्यइति स्वर्मानुः राहुरपराधेअपकारेतुल्येपिभानुमंतं सूर्येचिरेणग्रसतेहिमांशुमाशुग्रसतेगिलति यत्ग्रसतेग्लास
तेगीर्णावित्यभिधानात् तन्मदिम्नःमार्दवस्यफलंस्फुटं तस्माद्विपक्षेतीक्ष्णेनभवितव्यंअन्यथामृदुःसर्वत्रबाध्यतइतिभावःएतच्चप्रस्तुतमप्रस्तुतार्केदु
कथनेनसारूप्यात्प्रतीयतइत्यप्रस्तुतप्रशंसाभेदोयंअप्रस्तुतस्यकथनात्प्रस्तुतंयत्रगम्यतेअप्रस्तुतप्रशंसेयंसारूप्याद्विनिरूप्यतेइतिलक्षणात्४९
एतदेवभंग्यंतरेणाप्याह स्वयमिति असाराणांदुर्बलानांनिदर्शनंदृष्टांतःअतएवईषदसमासंतृणंबहुतृणंतृणकल्पइत्यर्थःविभाषासुपोबहुचूपुरस्मा

तुल्येपराधेस्वर्मानुभानुमंतंचिरेणयत् हिमांशुमाशुग्रसतेतन्मदिम्नःस्फुटंफलं ४९
स्वयंप्रणमतेत्येपिपरवायावुपेयुषि निदर्शनमसाराणालुबुर्बहुतृणंनरः ५०

दितिबहुचूप्रत्ययःप्रकृतेःपूर्वंप्रवति स्यादीषदसमासौतुबहुचूप्रकृतिलिङ्गकेइतिवचनात् प्रकृतिलिङ्गतालघुःनिष्पौरुषेनरोत्येपिपरोवायुरिवेत्युपमितसमासः
बहुतृणमितिस्पष्टोपमासाहचर्यात्कल्पदेश्यदेशीयाइतिदंडिनाकल्पत्वादीनामौपम्यवाचकेष्वभिधानात् तस्मिन्नुपेयुषिप्राप्तेसति स्वयंप्रणमते स्वयमेवप्र
ह्वीभवतिकर्मवत्कर्मणातुल्यक्रियइतिकर्मवाची यथाहकामंदकः यदासमस्तं प्रसभंनिहतुंपराक्रमादूर्जितमप्यमित्रं तदाभियायादहितानिक्वन्नुपांततः
कर्षणपीडनानिइति भावकर्मणोरित्यात्मनेपदं नदुहस्तुनमांयक्वचिणावितियक्प्रतिषेधः वायुनातृणमिवाल्पीयसापिरिपुणालघुरक्लेशेनपरिभूयतइत्यर्थः
उपमालंकारः ५०

स.

२

१३

पुनः पौरुषेण गुणमाह तेजस्वीति दवीयानतिदूरस्थोपि स्थूलदूरेत्यादिना पूर्वगुणयणादिपरलोपो तेजस्वीतेजस्विनां मध्ये गण्यते संख्यायते तथाहि पंचाग्नि साध्यंतपो य
 स्य तस्य पंचाग्नि मध्ये तपस्यतः तपनोर्कः जातवेदसां अग्नीनां पंचमः पंचानां पूरणः पंचमो जातवेदाभवतीत्यर्थः विशेषेण सामान्यसमर्थनरूपोऽर्थान्तरन्यासः ५१ गुणां
 तं च व्यतिरेकेणाह अकृत्वेति उच्चैरुन्नतेषु विद्विषां मूर्धस्सुहेलयापादमकृत्वाऽनिधाय अनभ्यूर्व इति निषेधात्समासेन त्यवादेशः कीर्तिः कथंकारं कथमित्यर्थः अन्यथै
 वं कथमित्यं ससिद्धाप्रयोगश्चेदिति अनर्थकं देवकरोतेः कथं पूर्वात्पुणमुत्तु अनालंबानिराधाराद्यां दिवं अधिरोहति न कथंचिदित्यर्थः किंचिन्निश्रेण्यादिकमनाक्रस्यो-

तेजस्वि मध्ये तेजस्वी दवीयानपि गण्यते पंचमः पंचतपसस्तपनो जातवेदसां ५१ अकृत्वा हे लयापादमुच्चैर्मूर्धसु विद्विषां
 कथंकारमनालंबा कीर्तिर्द्यामधिरोहति ५२ अंकाधिरोपितमृगश्चंद्रमामृगलांछनः केसरी निष्ठुरक्षिप्तमृगयूथो मृगाधिपः ५३

लोपस्यदुरारोहत्वादिति भावः तस्मात्कीर्तिमिच्छता पुरुषेण पौरुषमेवाश्रयणीयं इति श्लोकतात्पर्यं कीर्तितद्वतोरभेदोपचारात्समानकर्तृकतानिर्वाहः अत्र प्रस्तुतायाः
 कीर्तेर्विशेषेण महिम्ना अभिस्तुतप्रासादारोहकस्त्रीव्यवहारप्रतीतेः समासोक्तिः ५२ पौरुषमेवाश्रयणीयमित्यत्रान्वयव्यतिरेकदृष्टान्तमाचष्टे अंकेति अंकसुत्संग
 मधिरोपितो मृगो येन स चंद्रमामृगलांछनः मृगांकः निष्ठुरं कठिनं यथा तथा क्षिप्तो हतः मृगयूथो मृगसमूहो येन सः केसरी सिंहो मृगाधिपः उभयत्रापि उच्यते इति शो
 षः तस्माच्छ्रौमार्दवंदुकीर्तये पौरुषं तु कीर्तय इति भावः अत्राप्यभिस्तुतकथनात् प्रस्तुतार्थप्रतीतेरभिस्तुतप्रशंसा ५३

ननु सामादिसु करोपायपुपेक्ष्य किं पाक्षिकमिदिनादंडेन यथाह मनुः सामादानेन भेदेन समस्तैरथ वापृथक् विजेतुं प्रयतेतारीन् सुद्धेन कदाचन इति तस्मात्सांत्वमेव
युक्तमित्याशंक्य द्वाभ्यां निराचष्टे चतुर्थोपायेति चतुर्थोपायसाध्ये तु दंडसाध्ये रिपो सांत्वं साम सामसांत्व सुभेसमे इत्यमरः अपक्रिया अपकारः तथाहि स्वेद्यं स्वेदा
हं स्वेदेन प्रतिकार्यमित्यर्थः सेदस्तु स्वेदने धर्म इति विश्वः आमज्वरं अपक्वज्वरं प्राप्य आमस्तुरोगभेदे स्यात् आमोपकेतुवाच्यवदिति विश्वः कौंभसापरिषिंचति न को

चतुर्थोपायसाध्ये तु रिपो सांत्वमपक्रिया स्वेद्यमामज्वरं प्राप्य कौंभसापरिषिंचति ५४
सामवादाः सकोपस्य तस्य प्रत्युत दीपकाः प्रतप्तस्येव सहसा सर्पिषस्तोयविंदवः ५५

पीत्यर्थः ज्वरितस्यांभः सेकवत्कुट्टस्य शत्रोः सांत्वमुदीपकं स्यात् अतो दंड इति भावः वाक्यभेदेन प्रतिबिंबकरणापेक्षादृष्टांतालंकारः ५४ सामेति सकोपस्य
स्तुतवैरस्य तस्य चैद्यस्य सामवादाः प्रियोक्तयः सहसा प्रतप्तस्य कथितस्य सर्पिषः घृतस्य तोयविंदव इव प्रत्युत वैपरीत्येन दीपकाः प्रज्वलनकारिणः ननु शांतिक
रा इत्यर्थः तस्माद्दंड्य एव मनुवचनं त्वमोदवैरिषियं ५५

सर्ग
२

१३

एवंस्थिते सति केचिदुद्धवादयो प्रत्याचक्षीरन्तान् प्रत्याह गुणानामिति गुणानां संख्यादीनां आयथातथ्यात् न यात्वमतिक्रम्य वर्तत इति यथा तथं यथा योग्यमिति
यावत् यथार्थं तु यथा तथमित्यमरः यथार्थं व्ययीभावः स न पुंसकमिति न पुंसकत्वं ह्रस्वो न पुंसके प्रातिपदिकस्येति ह्रस्वत्वं ततो नञ्समासे अयथा तथं तस्य भावः
आयथा तथ्यं ब्राह्मणादित्वात् व्यञ्जयः यथा तथ यथा पुरयोः पर्यायेणेति विकल्पान्नञ्पूर्वापदवृद्धिः तस्मादायथा तथ्यादयथा योग्यादन्यकाले न्यप्रयोगादित्य
र्थः अर्थप्रयोजनं विष्णुवयंति निघ्नंति कार्यहानिं कुर्वन्तीत्यर्थः अमात्यानां व्यजनं चिन्हं येषां ते तथोक्ताः तद्वेषधारिण इत्यर्थः अकर्जो बहुव्रीहिर्व्यधिकरणो जन्माद्युत्तर
पद इति वामनः वस्तु तस्तु शत्रुरिति संज्ञेयां संजाता शत्रुसंज्ञिताः शत्रव एव ते कूटमंत्रिणो राज्ञां दूषयितुमर्हा दूष्याः गर्ह्यास्त्याज्या इति यावत् कृत्यानां कर्तारिवेति कर्तारि

गुणानामायथा तथ्यादर्थं विष्णुवयंति ये अमात्यव्यजनाराज्ञां दूष्यास्ते शत्रुसंज्ञिताः ५६ स्वशक्त्युपचये केचित्परस्य व्यसनेऽपरे यान्

माहु रुदासीनं त्वामुत्थापयति ह्यं ५७

पक्षी अतः स्वोक्तं न प्रतिरोद्धव्यमिति भावः ५६ ननु यातव्योपि काले यातव्य इत्याशंक्याय मेव काल इत्याह स्वशक्तीति
केचिदुद्धाः स्वस्य शक्त्युपचये स्वसामर्थ्यातिरेके यानं यात्रामाहुः यथाह कामंदकः प्रायेण संतो व्यसनेरि पूर्णाया तव्यमित्येव समादिशंति तथा विपक्षे व्यसनान्नपेक्षीक्ष
मो द्विषन्तं सुदितः प्रतीयादिति अपरे वृद्धाः परस्य शत्रोर्व्यसने विपदि व्यसनं विपदि भ्रंश इत्यमरः यानमाहुः अत्र मनुः तदा यायाद्दिगृह्यौ व व्यसने चोत्थिते रिपोरिति त
द्वयं उक्तपक्षद्वयं कर्तृरुदासीनमनुयुंजानं ईदा स इति शानजाकारस्येकारादेशः त्वामुत्थापयति प्रेरयति तदुभयलाभादीदृक्कालो न कदापि लक्ष्यत इति भावः ५७

तत्रशक्त्युपचयंतावल्लस्यतिलिलंघयिषतइति लोकाँल्लंघयितुमिच्छंतोलिलंघयिषतः लंघयतेः सन्नंताल्लुटः शतरिशास् अलंघ्यान् स्वयंदुर्लंघ्यान् कुतः अलघीयसः
 अतिगुरुत् अतएवयादवाः अंभोनिधयइवेत्सुपमितसमासः ताच्यादवांभोनिधीन् भवतः क्षमातिति क्षावेलेवकूलमिववेलाकूलेपिवारिधेरिति विश्वः रंधेप
 तिबभ्राति अन्यथाप्रागेवसर्वसंहरेयुरिति भावः ५८ अस्य द्रव्यश्चायमपरोयदक्लेशेनैवतेविजयलाभइत्याह विजयइति सेनायाः कर्त्तृविजयः साक्षिमात्रेउ
 दासीनेएवफलभाजित्वयिसमीक्ष्योक्तेसांख्योक्तेसांख्यंसमीक्ष्यमिति त्रिकांडः आत्मनिबुद्धेः महत्तत्त्वस्यमूलप्रकृतेः प्रथमविकावस्य कर्त्तृः भोगः सुरबहुः रवा
 तुभवइवापदिश्यतांव्यवहियतां षट्स्यजयपराजययोः स्वामिगामित्वादिति भावः सांख्याअप्याहुः कर्त्तेवभवत्युदासीनइतिसर्वप्रत्युपभोगंयस्मात्सुरूपस्यसा

लिलंघयिषतो लोकानलंघ्यान् लघीयसः यादवांभोनिधीन् रंधेवेलेवभवतः क्षमा ५८ विजयस्त्वयि सेनायाः साक्षिमात्रेपदिश्यताम्
 फलभाजिसमीक्ष्योक्तेबुद्धेर्भोगइवात्मनि ५९ हतेहिडिंबरिपुणाराजिह्वेमातुरेयुधि चिरस्यमित्रव्यसनीसुदमोदमघोषजः ६०

धयतिबुद्धिरिति च ५९ अथपरस्यव्यसनमाह हतइति हिडिंबरिपुणाभीमसेनेन द्वयोर्मात्रोरपत्यं पुमान् द्वैमातुरः मातुरुत्संख्यासंभद्रपूर्वायाइतिअण्प्रत्ययः उकारश्चां
 तादेशोरेफपरः तस्मिन्पुत्राजिजरासंधेसहिताभ्यां सपत्नीभ्यां अर्धशः प्रसूतो जरयानाम्यापिशान्यासंधितश्चेति कथयंति युधिहते सति चिरस्यचिरकालेन चिरायचिरात्रा
 यचिरस्याद्याभिरार्थकाइत्यमरः मित्रव्यसनीमित्रव्यसनवान् मित्रभ्रंशवानिति यावत् व्यसनं विपदिभ्रंशइत्यमरः दमघोषाज्जातो दमघोषजश्चैयः सुरवेन दम्यतइति
 सुदमः एकाकित्वात्सुसाध्यइत्यर्थः ६० ७

कष्टश्चायं पक्षोभ्युपेत्यवादेनोक्तः वस्तुतस्तु शूराणां अस्माकं अग्रिमपक्ष एवेष्टः शास्त्रसंवादी च यथाह कामदकः यदा समस्तं प्रसप्तं निहंतुं पराक्रमादूर्जितमप्यमित्रं
तदाभियायादहितानि कुर्वन्नुपांततः कर्षणपीडनानि इत्यभिप्रेत्याह नीतिरिति परः शत्रुः आपदिगम्यः गमनार्हः नीतिरित्यत्र तदायदिगमनं मानिनः शौर्याभिमानव
तो हियेलज्जाकरमित्यर्थः किंतु पूर्ण उपचितगात्रः स्वशत्रुस्तस्य मानिनो विधुश्चंद्रः विधुंतुदतिहिनस्ति इति विधुंतुदः शत्रुः विध्वंसोस्तुद इति स्वशत्रुप्रत्यये सुमागमः त
स्येयोत्सवाय अतएव बलिना बलवानेव यातव्यः बलिनश्च वयमिति भावः ६१ तर्हि पूर्वोदाहृतमन्वादिशास्त्रविरोधः स्यादित्याशंक्याह अन्यदिति अन्यदुच्छृ

नीतिरापदिगम्यः परस्तन्मानिनो हिये विधुर्विधुंतुदस्येव पूर्णस्तस्योत्सवायसः ६१
अन्यदुच्छृखलं सत्त्वमन्यच्छास्त्रनियंत्रितं सामानाधिकरण्यं हि तेजस्तिमिरयोः कुतः ६२

खलं अनर्गलं प्रसत्त्वं पीडनक्षममिति यावत् सत्त्वबलमन्यत् शास्त्रेण मन्वादिशास्त्रेण नियंत्रितं उदाहृतं परव्यसनकाले निर्मितं सत्त्वमन्यत् उत्कटानुत्कटत्वं
लक्षणेनैलक्षण्यामन्यशब्दार्थः तयोः सापेक्षत्वनिरपेक्षत्वाभ्यामियो विरोधान्नैकशास्त्रार्थत्वं संभवतीत्यर्थः अत्र दृष्टान्तमाह तेजस्तिमिरयोः सामानमधिकरणं
ययोस्तयोर्भावः सामानाधिकरण्यं एकाग्रयत्वं कुतः न कुतश्चित्तयोः सहावस्थानविरोधादिति भावः तस्मादुभयोरुदितानुदितहोमवत्भिन्नविषयत्वादितरेतरशा
स्त्रविरोधेन बाधक इति भावः ६२ ७

दी.

तर्हि नः किमिदानीं कार्यमत आह इन्द्रप्रस्थेति इन्द्रप्रस्थस्य पार्थनगरस्य गमोगमनं पहरहरभिश्चिगममेत्यप्रत्ययः साकारितावन्नक्रियतामेवेत्यर्थः यावत्तावत्परिच्छेदेका-
स्त्ये मानावधारण इति विश्वः रुजः कर्मणि लुङ् माङि लुङि साशीरर्थे नमाङ् योग इत्यट् प्रतिषेधः किंतु चेदयः चेदिदेशाः अस्माकमिमे आस्माकाः युधदस्मदोरन्यत-
रस्यां स्वञ्चेति विकल्पादण्प्रत्ययः तस्मिन्नणि चूयुष्माकास्माकावित्यस्माकादेशः सन्निधिरेव सान्निध्यं स्वार्थेष्वञ्प्रत्ययः आस्माकानां दन्तिनां सान्निध्यात् वामनी-
भूताः शास्त्राभंगात् खरीभूताः भूरुहो वृक्षायेषां ते तथोक्ताः संतु चेदियान्नेष क्रियतामित्यर्थः साचप्रस्तुता प्रस्तुते नैव स्वकार्येण गम्यत इति पर्यायोक्त्यलंकारः कार-

इन्द्रप्रस्थगमस्तावत्कारिमासंतु चेदयः आस्माकदन्तिसान्निध्याद् वामनीभूतभूरुहः ६३

निरुद्धवीवधासारप्रसारागाडवव्रजं उपरुंधंतु दाशार्हाः पुरीं माहिष्मतीं द्विषः ६४

णंगम्यते यत्र प्रस्तुतात्कार्यवर्णनात् प्रस्तुतत्वेन संबन्धात् पर्यायोक्तः स उच्यत इति लक्षणात् ६३ निरुद्धेति किंच दाशार्हाः यादवाः वीवधो धान्यादिप्राप्तिः आसारः सु-
हृद्वलं प्रसारस्तृणकाष्ठादेः प्रवेशः धान्यादेर्विवधः प्राप्तिरासारस्तु सुहृद्वलं प्रसारस्तृणकाष्ठादेः प्रवेश इति वैजयंती ते निरुद्धा ये स्ते तथोक्ताः अन्यत्र निरुद्धो वीवधानां प-
र्याहारापरनान्नां स्कंधवात्क्षीराद्याहरणसाधनभारविशेषाणां आसारप्रसारो प्रवेशनिर्गमौ ये स्ते तथोक्ताः विवधो वीवधो भारे पर्याहाराधनोरपीति हेमचंद्रः व्रजंगोष्ठं व्रज-
स्याङ्गो कुलंगोष्ठमिति वैजयंती गाडवमाहिष्मतीं पुरीं द्विषः अरीन् उपरुंधंतु व्रजे गाडवमाहिष्मत्या मरीना वृण्वंस्वित्यर्थः दुहिया चिरुधीति द्विकर्मकत्वं तत्र पुरी व्रजावकथितं कर्म
अन्यदीप्तिनं कर्म ६४

स.

२

१५

तर्हि पार्थ प्रार्थनायाः का गतिरित्याशंक्योपेक्षेव गतिरित्याह यजतामिति पांडवो बुधिविरोधं यजतां यागं करोतु इन्द्रः स्वर्गमवतुरक्षतु इन्द्रोः कः इन्द्रः पत्यो नृपा कयो रिति
मेदिनी तपतु मकाशतां वयं द्विषतः अरीन् हनाममारयाम आहुनमस्यपि चेत्याडागमः सर्वत्र प्राप्तकाले लोहं तथाहि सर्वजनः स्वार्थे प्रयोजनं समीहते अनुसंधत्ते इं
द्रादिसमानयोगक्षेमो नः पार्थ इत्यर्थः अर्थोत्तरन्यासः ६५ प्राप्यतामिति किंच द्विषतां शिरश्छेदेन प्रोच्छलतो द्रुच्छता शोणितेनोक्षितैः सितैः शस्त्रै रर्करोचिषां संपर्का
संबंधाद्बिद्युतां संपलक्ष्मीः प्राप्यतामिति निदर्शनालंकारः ६६ इतीति इतीत्यंसंरंभिणः क्षुभितस्य बलस्य बलमद्रस्य वाणी रालेख्यदेवताः चित्रलिखितदेवताः समायाः

यजतां पांडवः स्वर्गमवतिंद्रस्तपस्विनः वयं हनामद्विषतः सर्वः स्वार्थे समीहते ६५ प्राप्यतां बिद्युतां संपत्संपर्कादर्करोचिषां शस्त्रैर्द्विष
च्छिरश्छेदप्रोच्छलच्छोणितोक्षितैः ६६ इतिसंरंभिणो वाणी बलस्थालेख्यदेवताः समाभित्तिप्रतिध्वानैर्भयादन्ववदन्निव ६७
निगम्यताः शेषगर्वीरभिधातुमधोक्षजः शिष्याय बृहतां पत्युः प्रस्तावमदिशद्दृशा ६८ सदो गृहस्य भित्तीनां प्रतिध्वानैः प्रतिध्वनिव्याजेनेत्यर्थः भया

दन्ववदन्त्वमोदयन्निवेत्युत्प्रेक्षा ६७ निशम्येति अधः कृतमक्षजमिंद्रियजं ज्ञानं येन सोधोक्षजः हरिस्ताः शेषस्य शेषावतारस्य बलमद्रस्य गाः वाचः शेषगर्वीः गौरतद्वितलु
कीतिद्वृत्तित्वात् ङीप् निशम्यश्रुत्वा निशम्यतीति श्रवणेन निशम्यत्यपि इति मद्रमल्लः तत्र शास्यते रिदं रूपं अन्यथा निशम्येति स्यात् अतएव वामनः निशम्य निशम्य
शब्दोपकृतिभेदादिति बृहतां वाचां पत्युः बृहस्पतेस्तस्य शिष्यायोद्वाय अभिधातुं वक्तुं दृशादृक् संज्ञया प्रस्तावमवसरमादिशत् अतिसृष्ट्वा च प्रस्तावः स्यादवसर इत्यमरः ६८

दी.

भारतीमिति अथ कृष्णाभ्यनुज्ञानंतरं उद्धवः आहितो भरोऽर्थगौरवं यस्यां सा तां तथा यथार्थं भारतीवाचं अनुद्धतमगर्वितं यथा तथा गदस्याग्रजं कृष्णं अग्रे पुरत इति प्रा
गल्भ्योक्तिः उत्तथ्यस्य महर्षेरनुजो ह स्पतिः उत्तथावरजो जीव इति विश्वः तद्वत्तेन तुल्यं जगाद तेन तुल्यं क्रियाचेद्वतिरिति वतिप्रत्ययः तद्वितगते यमुपमा ६९ किं जगादेत्य
तस्माह संप्रतीति संप्रति सुशालपाणिना बलमद्रेण केवलं शूरेणेति ध्वनिः उक्ते सति वक्तुं असांप्रतमयुक्तं असाधूक्तत्वात् अप्याससमानयोगक्षेमप्रसंगादिति ध्वनिः सां
प्रतशब्दस्यार्थत्वात्कृद्योगेशकधृषेत्यादिना तु मुन् तथा हि लेख्येन पत्रेणार्थे वाच्ये निर्धारिते निर्णीते सति वाचिकं व्याहृतार्थं वाचं संदेशवचनमित्यर्थः संदेशवाक्वा

भारतीमाहितभरामथा उद्धतमुद्धवः तथ्यामुतथ्यानुजवज्जगादाग्रे गदाग्रजम् ६९
संप्रत्यसांप्रतांवक्तुमुक्ते सुशालपाणिना निर्धारितेर्थे लेख्येन खलुत्कारखलुवाचिकं ७०

चिकं स्यादित्यमरः वाचो व्याहृतार्थायामिति ठक् उक्त्वा खलु न वाच्यं खल्वित्यर्थः खलुराद्यः प्रतिषेधे अन्यो वाक्यालंकारे निषेधवाक्यालंकारे जिज्ञासानुनये खलु इत्युप
यत्राप्यमरः अलंखत्वोः प्रतिषेधयोः प्राचां त्के नित्काप्रत्ययः इह न घादादौ खल्वादय इति निषेधस्योद्देशकाभिप्रायत्वात् न अर्थखलुशब्दास्यानुद्देशकत्वान्न अवदेव पा
दादौ प्रयोगेन दूष्येत इत्यनुसंधेयं लिखितार्थे वाचिकमिव बलोक्ते मदुक्तेरनवकाश इति वाक्यप्रतिषिद्धकरणस्य स्तुतिव्याजेन निर्दावगमात् व्याज
स्तुतिश्च तल्लक्षणं त्वग्रे वक्ष्यामः ७०

स.

२

१६

किं तर्हि तूष्णीं भूतेन नेत्याह तथापीति तथापि बलेन निर्णीते पिते तव मस्य पिवल मद्र इत्यपि शब्दार्थः गुरुरित्येव यद्गोरवं आदरस्तद्गोरवं जल्य तो जल्य न प्रयोज्य कर्मणो मम प्र
योजक कर्तृत्वं मे रक्तत्वं उपैति अतो वक्ष्यामीत्यर्थः नहि पंडितैः सादरं पृष्टस्य विशेषज्ञस्याज्ञा वत्तूष्णीं भावो युक्त इति भावः ७१ ननु रामेणेव सर्वं प्रपंचेनोक्तं संप्रति किं ते वाच्यमस्ती
त्यारंभ्य वृथा प्रपंचो यमिति हृदि निधाय स्तुवन्नाह वैर्णेरित्यादि त्रयेण कतिपयैः परिमितैः वर्णैः पंचाशत्तेव मातृकाक्षरैः कतिपयैः सप्तभिरेव स्वरैर्निषादादिभिः ग्रथितस्य
गुंफितस्य वाङ्मयस्य शब्दजालस्य एकाचो नित्यं मय रमिच्छंति इति स्वार्थे मयद् गीयत इति गेयं तस्य गानस्येव विचित्रतारचना भेदादनन्ता अपरिमिता भवतीत्यर्थः अहो

तथापि यन्मस्य पिते गुरुरित्यस्ति गोरवं तस्य योजक कर्तृत्वं मुपैति मम जल्यतः ७१

वैर्णैः कतिपयैरेव ग्रथितस्य स्वरैरिव अनन्ता वाङ्मयस्याहो गेयस्येव विचित्रता ७२

बह्वपि स्वेच्छया कामं प्रकीर्णमभिधीयते अनुद्भितार्थसंबंधः प्रबंधो दुरुदाहरः ७३

अत्र स्तेनसाधूक्तेषु विशेषानं त्यात्तममापि वक्तव्यमस्तीत्येको भावः तस्य दुरुक्तत्वाच्च मैवास्तीत्यन्यः प्रत्यवयवमिबोपादानादनेके वेयमुपमास्वरः शब्देऽविषद्भादा
विति हेमचंद्रः ७२ बह्वीति स्वेच्छया स्वप्रतिभातुसारेण प्रकीर्णमसंगतं बह्वपि कामं यथेष्वभिधीयते किंतु अनुद्भितार्थसंबंधः पदार्थसंगतिर्यस्मिन् प्रबंधः सं
दर्भः दुरुदाहरो दुर्बलः हस्तेः खलु प्रत्ययः रामेण तु संगतमेवोक्तं इति स्तुतिः असंगतमेवोक्तमिति निंदा चापगम्यते ७३

य. टी.

१७

मदीयसीमिति कुशलाः वक्तारो मदीयसीमिति सुकुमाराक्षरांश्चक्ष्णतरां तथापि यनामर्थगुर्वी अन्यत्र साद्री कदलीदलकल्यामित्यर्थः अनल्पैर्बहुभिर्गुणैः श्लेषादिभिस्तं
तुभिश्च कल्पितारचितां निर्मितां चित्रां चित्ररूपां च वाचं पटीं शादीमिव विस्तारयन्ति प्रसारयन्ति रामवामयेवं विधेति स्तुतिः रामवाकृतुनेवं विधेति निंदा च गम्यते अत्र श्लेष
स्य शुद्धविषयासंभवेन सर्वालंकारबाधकत्वादुपमाप्रतिभो स्थापितः प्रकृताप्रकृतश्लेषो यमित्यलंकारसर्वस्वकारः एवं च पूर्णोपमायानिर्विषयत्वप्रसंगात् श्लेषप्रतिभो

सा.
२

मदीयसीमपि यनामनल्पगुणकल्पितां विस्तारयन्ति निपुणाश्चित्रां वाचं पटीमिव ७४
विशेषविदुषः शास्त्रं यत्तवोद्गात्थते पुरः हेतुः परिचयस्यैर्येव सुगुणानि केवसा ७५

स्थापितेयमुपमैवेत्यन्ये ७४ अथोद्भवः स्वसिद्धांतं वर्णयिष्यन् स्तुत्यागर्वं परिहरन् हरिमभिमुखीकरोति विशेषेति विशेषं वेत्ति विशेषविद्वान् तस्य विशेष
विदुषः विशेषज्ञस्यागतिगम्यादिपाठात् द्वितीया समासः तव पुरोये शास्त्रं नीतिशास्त्रं उद्गात्थते उपन्यस्यत इति यत् उद्गाहितमुपन्यस्तं इति वेजयंती सातदुद्ग्रह
णमित्यर्थः विधेयप्राधान्यात् स्त्रीलिङ्गत्वं वक्तुं उद्गाहयितुः परिचयस्यैर्येव अप्यासदादेर्यहेतुगुणानि का आम्नेडितमान्नातमेवेति यावत् ननु वेदुष्यप्रकटनमिति प्रावः
गुण आम्नेडने चोरादिकात् प्यासश्च यो युगिति युचततः संज्ञायां कन्कात् पूर्वपदस्येकारः ७५

१७

संप्रति स्वमतमुपन्यस्यति प्रज्ञेति अतोस्मात्कारणात् स्वमस्यास्तीति स्वामी प्रभुः स्वामिने श्वर्य इति निपातः प्रज्ञोत्साहो मंत्रोत्साहशक्ती आत्मनि स्वस्मिन्नाधातुं संपादयितुं यतेत स्वयमुभयशक्तिमान् भवेत् इत्यर्थः कुतः हि यस्मात्तौ प्रज्ञोत्साहौ उदेष्यंत्यावत्स्यंत्याजिगीषोरात्मनः संपदः प्रभुशक्तेर्मूलं निदानं अत्रोत्साहग्रहणं दृष्टान्तर्यं यथोत्साहस्तथा मंत्रोपि ग्राह्यो न तु केवलोत्साह इति बलमद्रस्यापवादः ७६ उत्साहवत् प्रज्ञापि ग्राह्येत्सुक्तं तस्याः प्रयोजनमाह सोपधानमिति ये धीराः धीमंतः सोपधानां सविशेषां युक्तियुक्तामित्यर्थः अन्यत्र सगंदुकां सोपबर्हीमित्यर्थः उपधानां विशेषे स्यात्तु गंदुके प्रणये पिबेति विश्वः स्थेयसीं स्थिरतरां अ

प्रज्ञोत्साहावतः स्वामी यतेताधातुमात्मनि तौ हि मूलमुदेष्यंत्याजिगीषोरात्मसंपदः ७६
सोपधानां धियंधीराः स्थेयसीं रवद्वयं तिये तत्रानिशं निषण्णास्ते जानते जातु न श्रमं ७७

चपलां द्रदीयसीं च स्थिरशब्दादीयसु निप्रियस्थिरेत्यादिना स्थादेशः धियं रवद्वयं तिरवद्वं पर्यंकं कुर्वीति आश्रयंतीत्यर्थः शयनं मंच पर्यंकपत्यंकाः रवद्वया समा इत्यमरः तत्करोति तदा च इति णिच् धीरास्तत्र धीरवद्वयां अनिशं अश्रान्तं निषण्णाः विश्रान्ताः संतो जातु कदाचिदपि श्रमं रवेदं न जानते न विदंति श्रमः रवेदो रत्यादेरिति लक्षणं धीपूर्वक एवोत्साहः सन्नतु केवल इति सर्वथा धीराश्रयणीयेत्यर्थः तत्र धियः आरोप्यमाणायाः प्रकृतश्रमापनोदरूपोपकारपर्यंतं तथा परिणामालंकारः आरोप्यमाणस्य प्रकृतोपयोगित्वे परिणाम इति लक्षणात् ७७

प्र. टी.

अथ प्राज्ञा प्रज्ञयोर्द्विभ्यां वैषम्यमाह स्पृशंतीति तीक्ष्णाः निशिताः प्रज्ञाः शरवच्छरेण तुल्यं स्तोकं स्वल्पमेव स्पृशंति अंतः कार्यस्यांतरं विशंति च अल्पाद्यासेन बहु कार्यं साधयंतीत्यर्थः बहु स्पृशा व्यापिना स्थूलेन मंदेन बृहता चाश्मना यंत्रोपलेन तुल्यमश्मवत् तेन तुल्यं क्रिया चेहतिः बहिरेवं कार्यस्याकार्यस्य चेति भावः स्थाप्यते

स.
२

स्पृशंति शरवत्तीक्ष्णाः स्तोकमंतर्विशंति च बहु स्पृशापि स्थूलेन स्थाप्यते बहिरश्मवत् ७८
आरभन्तेत्यमेवाज्ञाः कामं व्यग्राभवन्ति च महारंभाः कृतधियस्तिष्ठन्ति च निराकुलाः ७९

स्थितिः क्रियते मूढोद्यत्यस्य हेतोः बहु प्रयासं करोति मूषकग्रहणाय शिरवरिखननं परिहासास्पदं भवतीति भावः तद्धितगतेयमुपमा ७८ आरभन्त इति किंच अज्ञाः अल्पं तुच्छमेवार्थमारभन्ते प्रक्रमन्ते काममत्यंतं व्यग्रास्त्वरिताश्च भवन्ति न च पारंगच्छन्तीति भावः कृतधियः शिक्षितबुद्धयस्ते महारंभा महोद्योगा भवन्ति निराकुला अव्यग्राश्च भवन्ति पारंगच्छन्तीति भावः ७९

१८

अथ प्रज्ञावानपिनप्रमाद्येदित्याह उपायमिति उपायमास्थितस्य प्राप्तस्यापि उपायेनैव कार्यं साधयतोपीत्यर्थः किमुतव्यग्रतयेतिभावः प्रमाद्यतो नवधानस्य प्रमादो नवधानतेत्यमरः अर्थाः प्रयोजनानि नश्यंतितथा हि शयालुर्निद्रालुः आलुविशीङ्गो ग्रहणादालुश्च मृगान्यातीति मृगयुः व्याधः मृगव्यादयश्चेत्यौणादिकोयुप्रत्ययां तोनिपातः व्याधो मृगवधाजीवो मृगयुर्लुब्धकोपिसइत्यमरः उपशेतेस्त्रिनितीति उपाशयो मार्गस्थायिनो व्याधस्यात्मगुप्तिस्थानं गतं विशेषः एरजित्यच् प्रत्ययः तत्र तिष्ठतीत्युपशयस्थोपि मृगान्नहंति विशेषेण सामान्यसमर्थनरूपोर्थान्तरन्यासः ८० एवं प्रज्ञाया आवश्यकत्वमुक्तं तथोत्साहस्याप्याह उदेतुमिति जेतुमिच्छुः जिगीषुः एक एव द्वादशस्वपिराजस्तु शत्रुषु मध्ये द्वादशस्वादित्येषु दिनकृतयो दिनकरणे व्याप्रियमाण आदित्यः स इवेहामुत्साहमत्यजन् प्रयुंजान एव नतु निरुद्योग इति भावः उदे

उपायमास्थितस्यापिनश्यंत्यर्थाः प्रमाद्यतः हंति नोपशयस्थोपि शयालुर्मृगयुर्मृगान् ८० उदेतुमत्यजन्नीहां राजसुद्वादशस्वपि जिगीषु

रेको दिनकृदादित्येष्विव कल्प्यते ८१

तुं कल्प्यते उदयाय प्रभवति उत्साहशक्तिरेव प्रभुशक्तेरपि मूलमित्यर्थः नानालिङ्गत्वाद् हेतूनां नानासूर्यत्वमिति श्रुतेः प्रति मासमादित्यभेदात् द्वादशत्वं तच्चैकस्यैव द्वादशात्मकत्वं द्वादशात्मादिवाकरइत्यभिधानात् ते चार्यमादयः पुराणोक्ताः द्रष्टव्याः राजानस्तु अरिभिर्मित्रमरेभिर्मित्रं मित्रमित्रमतः परं तथारिमित्रमित्रं च विजिगीषोः पुरःसराः पंचेति शेषः पार्ष्णिग्राहस्ततः पश्चादाक्रंदस्तदनंतरं असारावनयोश्चैव विजिगीषोस्तु पृष्ठतः पार्ष्णिग्राहासारआक्रंदासारश्चेत्यर्थः अत्र चत्वार इति शेषः एवं नव भवन्ति विजिगीषुर्दशमः अरे च विजिगीषोश्च मध्यमो भूम्यनंतरः अनुग्रहे संहतयोः समर्थो व्यस्तयोर्बधे मंडलाद्दहिरेतेषां सुदासीनो बलाधिकः अनुग्रहे संहतानां व्यस्तानां च बधे प्रभुरिति भूम्यंतरमध्यमो मध्यमो दासीनाभ्यां सह द्वादशवेदितव्याः पूर्णोपमा ८१

उपायमास्थितस्येत्यत्राज्ञानप्रमाद्येदित्युक्तं अथप्रमादप्रकारमाह बुद्धिशस्त्रइति बुद्धिरेवशस्त्रंयस्यसः बुद्धिशस्त्रः अमोघपातित्वात्तस्याइतिभावः प्रकृत
यः स्वाम्यादिराज्यांगानि राज्यांगानिप्रकृतयइत्यमरः ताएवांगानियस्यसः प्रकृत्यंगः तद्वैकल्येचराज्ञौवैकल्यस्यादितिभावः घनादुर्भेदासंहतिर्मित्रगुप्तिरेवकं
चुकः कवचोयस्यसतथोक्तः मंत्रभेदेराज्यभेदः स्यादितिभावः चरतीतिचरः पचाद्यच् सएवचारोगूढपुरुषः प्रज्ञादित्वात्स्वार्थिकोणप्रत्ययः चारश्चगूढपुरु
षइत्यमरः सएवईक्षणंचक्षुर्यस्यसचारेक्षणः अन्यथास्वपरमंडलवृत्तांतादर्शनादंधस्येवांधलग्नस्यपदेपदेविनिपातः स्यादितिभावः दूतः संदेशहरः स्यात्संदेशह

बुद्धिशस्त्रः प्रकृत्यंगो घनसंहतिकंचुकः चारेक्षणो दूतसुरवः पुरुषः कोपिपार्थिवः ८२

रोदूतइत्यमरः सएवसुरवंवाक्यस्यासौदूतसुरवः अन्यथामूकस्येववाग्व्यवहारसिद्धौतत्साध्यासाध्यकार्यप्रतिबंधः स्यादितिभावः एवंभूतः पार्थिवः कोपि
पुरुषः अन्यएवायंलोकविलक्षणः पुमानित्यर्थः अतोराज्ञाबुद्ध्यादिसंपन्नेनभवितव्यं एतदेवाममत्तत्वं अन्यथास्वरूपहानिः स्यादितिभावः अत्रकोपिइतिराज्ञो
लोकसंबंधेपितदसंबंधोक्त्यातदूपातिशयोक्तिः साचबुद्धिशस्त्रइत्यादिरूपकनिवृत्तेरितेनसहांगांगिभावेनसंकरः ८२

चतुर्थोपायसाध्यइत्यादिनायत्रक्षात्रमेवकर्तव्यमुक्तं तत्रोत्तरमाह तेजइति कालंजानातीतिकालज्ञः तस्यायंकालइतिविदुषइत्यर्थः आतोत्तुपसर्गेकः नत्विगुप
 धेत्यादिनाकविधिः समासेकर्मोपपदस्येवबलवत्त्वभाषणात् तस्यमहीपतेः तेजः क्षात्रमेवेतिवाक्षंमेववा एकांतंनियमोनास्ति किंतुयथाकालमुभयमप्याश्र
 यणीयमित्यर्थः तथाहिरसान्शृंगारादीन्भावान्निर्वेदादींश्चवेत्तियस्तस्यरसभावविदः भावग्रहणंसंपात्तायातं कवेः कवितुरेकंकेवलमोजः प्रौढप्रबंधत्वंवा
 एकः प्रसादः सुकुमारप्रबंधत्वंवानकिंतुतत्तद्रसानुगुण्येनयथायोग्यमुभयमप्युपादेयं दृष्टान्तालंकारः ८३ यदुक्तंक्रियासमभिहारेणविराध्यंतं सहेतकइतित

तेजः क्षमावानैकांतं कालज्ञस्यमहीपतेः नैकमोजः प्रसादोच्चारसभावविदः कवेः ८३
 कृतापचारोपिपरैरनाविष्कृतविक्रियः असाध्यः कुरुतेकोपंप्राप्तेकालेगदोयथा ८४

उत्तरमाह कृतापचारइतिपरैः शत्रुभिः कृतः अपचारः अपकारोऽपथ्यंचयस्यसतथापि अनाविष्कृतविक्रियः अंतर्गूढविकारः अतएवासाध्योऽप्रति
 समाधेयः सन्नगदोयथारोगइव इववद्वायथाशब्दइतिदंडी कालेबलक्षयावसरेप्राप्ते सतिकोपंकुरुतेप्रकुप्यतीत्यर्थः तदुक्तं बहेदमित्रंस्कंधेनयावत्का
 लविपर्ययः तमेवचागतेकालेभिद्यादृढमिवाश्मनिइति ८४

श्री.

इतश्चक्षंतव्यमिदानीदित्याह सृष्टिति सृष्टुना सृष्टुवस्तुनाव्यवहितमंतर्हितंतेजःअर्थान् भोक्तुं प्रकल्पते प्रभवति तथाहि प्रदीपोभ्यंतरस्थयामध्य
स्थयादशयावत्यादशावर्ताववस्थायांस्नेहस्तेलादिकेरसइतिविश्वः स्नेहंतेलादिकमर्थमादत्ते अन्यथास्वयमेवनिर्वायादितिभावः क्षांतिपूर्वकमेवक्षात्रं
फलतीतिसर्वथाप्रथमंक्षंतव्यमितिभावः विशेषणसामान्यसमर्थनादर्थान्तरन्यासः ८५ तर्हिपौरुषंमाभून्नित्यंक्षममाणस्यदैवमेवश्रेयोविधास्य
तीत्याशंक्याह नालंबतइति विद्वानभिज्ञः दिष्टेमतिर्यस्येतिदैष्टिकः दैवप्रमाणकइत्यर्थः दैवंदिष्टंभागधेयमित्यमरः अस्तिनास्तिदिष्टंमतिरिति

सृष्टुव्यवहितंतेजोभोक्तुमर्थान्प्रकल्पते प्रदीपःस्नेहमादत्तेदशयाभ्यंतरस्थया ८५
नालंबतेदैष्टिकतांननिषीदतिपौरुषे शब्दोर्थोसत्कविरिवद्वयंविद्वानपक्षते ८६

ठक् तद्भावंदैष्टिकतातामेवनालंबते सर्वथायद्विष्यस्यविनाशादितिभावः तथापौरुषेकेवलपुरुषकारेपियुवादित्वादणप्रत्ययः ननिषीदतिन
तिष्ठति दैवप्रातिकूल्ये तस्यवैफल्यादितिभावः किंतुसत्कविः सत्कविताशब्दार्थाविव तयोः काव्यशरीरत्वादितिभावः यथाहवामनः अदोषो
सगुणोसालंकारौशब्दार्थोकाव्यमिति द्वयंपौरुषंदैवंचापेक्षते अतः पौरुषमप्यवश्यमेवतत्तुकालेकर्तव्यमितिविशेषः पौरुषादृष्टयोः परस्परसापेक्षत्वादितिभावः

सर्ग.

२

२०

अथ क्षांतेः फलमाह स्थायिन इति रस्यते स्वाद्यत इति रसः शृंगारादिः रसते स्वादनार्थत्वात् रस्यंत इति रसा इति निर्वचनात् तस्य रसस्य रसांतरतः स्थायिनः स्था
यिभावस्य रसादेः रतिर्हासश्च शोकश्च क्रोधोत्साहभयानि च जुगुप्साविस्मयशमाः स्थायिभावाः प्रकीर्तिताः इत्युक्तत्वादेकस्यैवार्थे स्वादुभावस्य प्रयोजने भू
यांसः संचारिणो व्यभिचारिणो भावाः निर्वेदादयः विभावादीनामुपलक्षणमेतत् तद्यथा प्रवर्तते तदुक्तं विभावैरनुभावैश्च सात्विकैर्व्यभिचारिभिः आनीयमा
नः स्वादुत्वं स्थायिभावोरसः स्मृत इति तथापि स्थायिनः स्थिरस्य क्षांत्या कालं प्रतीक्षमाणस्येत्यर्थः तस्यैकस्य नेतुर्जिगीषोर्नाथिकस्यार्थे प्रयोजने भूयांसो मही

स्थायिनोर्थे प्रवर्तते भावाः संचारिणो यथा रसस्यैकस्य भूयांसस्तथानेतुर्मही भूतः ८७ तंत्रावापविदा योगैर्मंडलान्य

धितिष्ठता स्रुतिग्रहानरेन्द्रेण फणीन्द्रादिवशत्रवः ८८

भूतः राजानः प्रवर्तते स्वयमेव तस्य कार्यं साधयंतीत्यर्थः ततः क्षांत्यमिति
भावः केचित्तु भावपदस्यापिरसपरत्वमाश्रित्य यथा संचारिणः प्रसंगादागंतुकाः अन्येरसा स्थायिनः स्थिरस्यैकस्य मुख्यस्यार्थे प्रवर्तते यथा स्मिन्नेव काव्ये
वीरशृंगारादय इति व्याचक्षते उपमालंकारः ८७ क्षांतिपक्ष एव गुणांतरमाह तंत्रेति तंत्रावापो स्वपरराष्ट्रचिंते अन्यत्र तंत्रावापं शास्त्रौषधप्रयोगं च वेत्तिय
तेन तंत्रावापविदा तंत्रस्तराष्ट्रचिंतायामावापः परचिंतने शास्त्रौषधांतमुरव्येषु तंत्रमिति वैजयंती योगैः सामाद्युपायैः अन्यत्र देवताध्यानैश्च योगः संह
ननोपायध्यानसंगतियुक्तिधित्यमरः मंडलानि स्वपरराष्ट्राणि माहिंद्रादिदेवतायतनानि च अधितिष्ठता आक्रमतानरेन्द्रेण राज्ञा विषवैद्येन च नरेन्द्रेण वार्तिकेरा-

तिविषैद्येपिकथ्यतइतिविश्वः शत्रवः फणींद्राः सर्पाइवसुनिग्रहाः स्फुरवेननिग्राह्याः एवं च प्रकृता प्रकृतविषयः श्लेषउपमेवेतिकेचित् ८८ प्रज्ञोत्साहायतः
स्यामीत्येवेतावेवप्रभुशक्तेर्मूलमित्युक्तं तदेव व्यनक्ति करेति उत्तुंगोमहोन्नतः प्रज्ञाबलं मंत्रशक्तिरेव बृहत्प्रधानं मूलं यस्य स उत्साह एव पादपः करेण बलि
नामचेयां वर्धनीयां हस्तग्राह्यां च बलिहस्तांशवः करा इत्यमरः प्रथीयसीं पृथुतरां रक्ततोर्हतादेरिति रेफादेशः प्रभुशक्तिं तेजो विशेषं सप्रभावः प्रतापश्च
यत्तेजः कोशदंजमित्यमरः फलतिप्रसूतइत्यर्थः फलनिष्पन्नौ मंत्रपूर्वक एवोत्साहः स्यात् विपरीतस्तु छिन्नमूलो वृक्ष इव शक्यतीति भावः रूपकालं-

करप्रचेयामुत्तुंगः प्रभुशक्तिं प्रथीयसीं प्रज्ञाबलं बृहन्मूलः फलत्युत्साहपादपः ८९
अनल्पत्वात्प्रधानत्वाद्द्वंशस्यैवतरेस्वराः विजिगीषोर्नृपतयः प्रयांति परिवारतां ९०

कारः ८९ विमृश्यकारिणस्तु विश्वमपि विधेयं स्यादिति त्रयेणाह अनल्पेति अनल्पत्वात्प्रज्ञोत्साहाधिकत्वादत एव प्रधानत्वान्मंडलाभिज्ञत्वात्
अन्यत्रानल्पत्वादुच्चैस्तरत्वात्प्रधानत्वान्नायकं स्वरत्वाच्चवंशस्य वंशवाद्यस्वरस्य इतरेस्वरावीणागानादिशब्दाश्च अथवा आश्रयत्वाद्द्वंश इव वंशस्तत्कालविहितः
स्वरउच्यते तस्य स्वरस्य इतरेस्वराः षड्वादयश्च विजिगीषोर्नृपतयः अन्ये मंडलपरिवर्तिनो राजानः परिवारतां पोष्यतां प्रयांति तत्कार्यमेव साधयंतीत्यर्थः तस्मादि
मृश्यकर्तव्यमित्यर्थः ९०

अपीति किंच अनारभमाणस्य स्वयमकिंचित्कुर्वाणस्यापि विभोः प्रभोः व्यापकस्य च परैरन्यैर्नृपतिभिः शंखभेर्यादिभिश्च उत्पादिताः संपादिताः ज-
निताश्चार्थाः प्रयोजनानि विहाय सः आकाशस्य शब्दा इव गुणतां विशेषतां कारणत्वात् गुणत्वं व्रजंति शक्तो हिराजा स्वयमुदासीन एवाकाशवत् स्वमहि-
मैव कार्यदेशं व्याप्नुवन् शब्दानिव सर्वार्थानपि स्वकीयतां नयतीत्यर्थः गुणस्त्वावृत्तिशब्दादिज्यैर्द्रव्यमुख्यतंतुचितिवैजयंती ९१ यातव्येति किंच एका-
र्थ एकप्रयोजनं स एव तंतुः सूत्रं तत्र प्रोतायां एकाभीष्टाभिलाषिण्यामित्यर्थः प्रपूर्वाद्देवः कर्मणिक्तः वचिस्वपीत्यादिना संप्रसारणं यातव्योभिषेणयितव्यः अ-

अप्यनारभमाणस्य विभोरुत्पादिताः परैः व्रजंति गुणतामर्थाः शब्दा इव विहाय सः ९१

यातव्यपार्ष्णिग्राहादिमालायामधिकद्युतिः एकार्थतंतुप्रोतायां नायको नायकायते ९२ रिः पार्ष्णिगृह्णातीति

पार्ष्णिग्राहः पृष्ठानुधावी कर्मण्यण् लौभादीयेषां ते पूर्वोक्ताः पंक्तिशः स्थिताः त एव मालारत्नमालिका तस्यामधिकद्युतिर्महातेजाः नायकः शक्तिसंपन्नो जि-
गीषुर्नायकायते मध्यमणिरिवाचरति स्वयमेव सर्वोत्कर्षेण वर्तत इत्यर्थः तस्माद्विमृश्य कर्तव्यमिति भावः नायको नेतरि श्रेष्ठे हारमध्यमणावपीति विश्वः
उपमानादाचार इति कथञ्च अकृत्स्नार्वाधातुकयोरिति दीर्यः नायकायत इत्युपमा अन्यथा शास्त्रविरोधात् एकार्थतंतुत्वित्यत्र तुरूपकत्वे अधिष्ठानतिरोधानत्वे
नारोप्यमाणतंतुत्वस्यैवोदाहृतत्वात् सोतत्वसिद्धेस्तदेव युक्तं तद्वत्तात्पार्ष्णिग्राहादिमालायामित्यत्रापिरूपकमेव तदनुप्राणिताचेयमुपमेत्यंगांगिभावेन संकरः ९२ ७

साध.टी.

२२

अथविमृश्यकारिणः प्रकारमाह षाड्गुण्यमिति जिगीषुः शक्तिं प्रभावादित्रयं बलं चापेक्षत इति शक्त्यपेक्षः सन् पचाद्यन् शक्तिर्बले प्रभावादाविति विश्वः ष
ड्गुणा एव षाड्गुण्यं संधिविग्रहादिषु चतुर्वर्ण्यदित्वा स्वार्थेऽप्यञ्प्रत्ययः तदेव रसायनमौषधविशेषमुपयुंजीत सेवेतरसायनं विहंगे पिजरा व्याधिभि
दौषध इति विश्वः एवं सति अस्य प्रयोक्तुरंगानि स्वास्यादीनि गात्राणि च स्थासूनि स्थिराणि कालांतरक्षमाणीत्यर्थः म्लाजि स्यश्चेति वस्तुः बलवन्ति परपी
डाक्षमाणि च भवन्ति श्लिष्टपरंपरितरूपकं ९३ स्थान इति किंच स्थाने शक्यविषये शमवतां क्षमावतां अंगिनां सत्तांगिनां राज्ञां शरीरिणां च शक्त्या प्र-

षाड्गुण्यमुपयुंजीत शक्त्यपेक्षोरसायनं भवन्त्यस्यैव मंगानि स्थासूनि बलवन्ति च ९३
स्थाने शमवतां शक्त्या व्यायामे रुद्धिरंगिनां अयथा बलमारंभो निदानं क्षयसंपदः ९४

भावाद्यनुसारेण बलेन च व्यायामे व्यापारे षाड्गुण्यप्रयोगे गमनादौ च सतीत्यर्थः रुद्धिरूपचये राज्यस्य शरीरस्ये चेति भावः विपक्षे बाधकमाह अयथा बलं श-
क्त्यतिक्रमेण यथा सादृश्य इत्यव्ययीभावेन असमासः आरंभो व्यायामः क्षयसंपदोऽर्थहानेर्निदानं आदिकारणं अंगानामिति भावः तस्मादस्माकमस्माच्चै
द्यास्कंदनमश्रेयस्करमिति भावः अत्र विशेषस्यापिरिहृत्वा त्शब्दशक्तिमूलावस्तुना वस्तुध्वनिः अतो ह्यानामंगिनां औपम्यं च गम्यत इति शेषः ९४ ७

स.

२

२२

फलितमाह तदिति तत्तस्मादशक्यार्थस्य अकार्यत्वात्त्रेदीनामीशितारंतं शिशुपालं भवान्मावमंस्तं नावमन्यस्य मन्यते माडिलुङ् अनुदात्तत्वाच्चेडागमा
भावः कुतः यश्चैद्य उदात्तः स्वरान् अनुदात्तानिवारिनेकपदे एकस्मिन्पदन्यासे सुमिडं तपदलक्षणे च निहंति हि नस्ति नीचैः करोति च अतिशूरत्वात् अनु-
दात्तं पदमेकवर्ज्यमिति परिभाषा बलाच्चेति भावः ९५ नचायमेकाकी किन्नः करिष्यतीति मंतव्यमित्याह मावेदिति असेचेदिराट् एकः एकाकी अतो जेत-
व्यः सुजय इति मावेदिमाज्ञायिं वत्तेः कर्मणि माडिलुङ् यद्यस्मात्सचेदिराट् राज्ञश्चंद्रस्य यस्मा राजा चासौ यस्मेति वाराजयस्मा क्षयरोगो रोगाणामि

तदीशितारं चेदीनां भवांस्तमवमंस्तमां निहंत्यरीनेकपदे य उदात्तः स्वरानिव ९५
मावेदियदसावेको जेतव्यश्चेदराडिति राजयस्मे वरोगाणां समूहः समहीभुजां ९६

व महीभृतां समूहः समष्टिरूपः यथाह वाग्भट्टः अनेकरागानुगतो बहुरोगपुरोगमः राजयस्माक्षयः शोषो रोगराडिति च स्मृतः नक्षत्राणां द्वि-
जानां च राजा भूधदयं पुरा यत्र राजा राजयस्मारोगाणां च ततो मन इति अतो यंदुर्जय इति भावः एतेन चिरस्य मित्रव्यसनी स्रग्दमोदमघोषज इति नि-
रस्ते ९६

अथास्यसर्वराजसमष्टितामेवद्वाभ्यामाचष्टे संपादितेति संपादितफलंलाभः शराग्रंचयस्यसः फलंलाभशराग्रयोरिति विश्वः सपक्षः ससुलुत्
कंकादिपत्रयुक्तश्चपरेषांभेदनः शत्रुविदारिणः बाणोबाणासुरः शरश्चगुणिना शौर्यादिगुणवता अधिज्येनचतेनचैद्येन कर्मणेप्रभवतीति कार्मुकं
कर्मणेउकञ् तेनेवसंधानं संधिमेष्यति अतो नैकाकीतिभावः अत्राप्युपमाश्लेषोवामतभेदात् ९७ येचेति किंचयेअन्येचकालयवनशाल्वरु-

सर्ग.
२

संपादितफलस्तेनसपक्षःपरभेदकः कार्मुकेणेवगुणिना बाणःसंधानमेष्यति ९७
येचान्येकालयवनशाल्वरुक्किमद्रुमादयः तमस्वभावास्तेप्येवंप्रदोषमनुयायिनः ९८

किमद्रुमादयोराजानः तमःस्वभावास्तमोगुणात्मकाः अतएवतेपिप्रदोषंप्रवृष्टदोषंप्रदोषौदुष्टरात्र्यंशाविति वैजयन्ती तामसमेनंचैद्यमनुयायिनः
अनुयास्यंतिसादृश्यादितिभावः भविष्यतिगम्यादय इतिणिनिभविष्यदर्थे अकेनोर्भविष्यदाधमर्ण्ययोरितिषष्ठीप्रतिषेधाद्वितीया यथा ध्वांतंर-
जनीमुरवमनुयातितद्वदिति वस्तुनालंकारध्वनिः राहौ ध्वांतेगुणे तम इत्यमरः ९८

६९

६९

६९

ननुबाणादयोस्माभिरिदानींकृतसंधानाः नविरोध्यंतीत्यत्राह उपजापइति तेनचैद्येनकृतोत्पोपजापोभेदः भेदोपजापावुपधाइत्यमरः त्वयि-
आकोपवतःप्रकोकपवतस्तान् वाणादीन्अनिलः सार्ग्रीनेधानिवेधनानीव काष्ठेदार्विधनंत्वे धइत्यमरः आशुदीपयितासद्यःप्रज्वलयिष्यति
दीपेण्यतालुद् अंतर्वैसःसंहिताः आपदिसनिरंध्रेसद्योविश्लिष्यंतीतिभावः ९९ ततःकिमतआह बृहदितिबृहत्सहायोमहासहायवान्
क्षोदीयान् क्षुद्रतरोपि स्थूलदूरेत्यादिनायणादिपरलोपःपूर्वगुणश्च कार्यस्यांतपारंगच्छति तथाहि अपांसमूहः आपं तस्यसमूह इत्यतादृक्

उपजापःकृतस्तेनतानाकोपवतस्त्वयि आशुदीपयितात्पोपिसार्ग्रीनेधानिवानिलः ९९ बृहत्सहायः कार्यंतं
क्षोदीयानपिगच्छति संभूयांभोधिमभ्येतिमहानद्यानगापगा १०० तस्यमित्राण्यमित्रास्तेयेचयेचोभयेनृपाः
अभियुक्तंत्वयैनंतेगंतारःस्त्वामतःपरे १०१

गच्छतीत्यापगानगस्यापगागिरिनदीमद्यानद्या गंगादिक्यासंभूयमिलित्वाअंभोधि
मभ्येति क्षुद्रोप्येवंतादृक्महावीरश्चैद्यस्तुकिमुवक्तव्यंइत्यपिशब्दार्थः विशेषेणसामान्येनसमर्थरूपोर्थंतरन्यासः १०० किंच नकेवलं शत्रोर-
साध्यत्वंमित्रविरोधश्चाधिकोनर्थकरइत्याह तस्येत्यादिनाद्वयेन येचतस्यचैद्यस्यमित्राणिनृपाः येचतेनवामित्राः नृपास्तेउभयेत्वयाअभियु-
क्तमभियातमेनचैद्यंगंतारोगमिष्यंतिगमेःकर्तरितुद् अतःपरेउक्तोभयव्यतिरिक्तास्तवमित्राणि स्यामित्राश्चेत्यर्थः त्वांगतारः १०१ ६

पु.टी.

४

ततः किमत आह मरेवेति इत्थमनेन प्रकारेण इदमस्य सुरितिथमुप्रत्ययः मरवस्य विघ्नाय विघाताय सकलराजकं राजसमूहं गोत्रोक्षोष्टोरश्च राज
राजन्यपुत्र पुत्रवत्समनुष्या जाहुभू इतिवुभू प्रत्ययः उत्थाप्य क्षोभयित्वा हंत इति खेदे आज्ञातारे रजात शत्रोः युधिष्ठिरस्य त्वया प्रथमेभारिणा जातं अज
नि नपुंसके भविक्तः १०२ अस्तु सोऽपि शत्रुः कोदोषस्तत्राह संभाव्येति बंधुरेव बांधवः सधर्मराजः अतिभरस्य क्षमः स्कंधो यस्य सः तं समानस्कं
धमित्यर्थः त्वां सहायं संभाव्याभिसंधाय अभिप्राप्येति यावत् अध्वरस्य धुरं अध्वरधुरां ऋग्वृद्धूरित्यादिना समासांतो अत्ययः समासांतानां प्र

मरवविघ्नाय सकलमित्थमुत्थाप्य राजकं हतजातमजातारेः प्रथमेन त्वयारिणा १०२ युगं संभाव्यत्वामतिभक्षमस्कंधं
सबांधवः सहायमध्वरधुरां धर्मराजो विवक्षते १०३ महात्मानो तु गृण्हन्ति भजमानान् रिपून् अपि सपत्नीः प्रापयंत्यब्धिं सिंध
वोनगनिम्नगाः १०४

प्रकृतिलिङ्गत्वान्त्पुरुषे परवलिंगत्वे टाप् विवक्षते वोदुमिच्छति वहतेः स्वरितेनः सन्नतालुट् तथापि विरोधे वि
श्वासघातो बंधुद्रोहश्चेति स्यातामिति भावः विशेषण साम्यादप्रस्तुतयुगंधरप्रतीतेः समासोक्तिरलंकारः १०३ ननु प्रतिश्रुत्याकरणे दोषः प्रागेव परि
हारे कोदोषस्तत्राह महात्मान इति महात्मानो भजमानान् शरणागतान् रिपून् अप्यनुगृण्हन्ति किमुत बंधुनिति भावः अत्रार्थान्तरं ब्रूयति सिंधवो महानद्यः समा
नस्कः पतिः यासां ताः सपत्नीः नित्यं सपत्यादि धितिर्डीप्नकारश्च नगनिम्नगाः गिरिनिर्झरिणी आधिप्रापयन्ति स्वसौभाग्यं ताभ्यः प्रयच्छन्तीत्यर्थः अतः
परिहारोऽप्यनर्ह इति भावः १०४

सर्ग.

२

२४

तर्हिसंप्रतिउपेक्ष्यापिपश्चात्पार्थनयापार्थमावर्जयामेत्याह चिरादिति बलिनः प्रबलस्य अरिषु विषये बलात्कारो दंडश्चिरात् चिरकालेनापि सद्यो मा भूत् इति भावः सिद्धये वशंवद्रत्वसिद्धये भवतीति शेषः अविमनसो विमनसः संपाद्यमानाः कृताः विमनी कृताः वैमस्यं प्रापिता इत्यर्थः अरुर्मेनश्चक्षुश्चेतोरहोरजसां चो पश्चेति चिप्रत्यये सलोपो अस्य च्यावितीकारः शोभनं तद्दयं येषां ते सुहृदः मित्राणि सुहृद्दो मित्रा मित्रयोरिति निपातः छंदस्याभिप्रायस्यानुवृ-
त्याचित्तानुरोधेनापि दुःसाध्याः आवर्जयितुमशक्या इत्यर्थः अभिप्रायश्छंद आशय इत्यमरः शनैः शत्रुर्दंडेनापि वशगोभवति मित्रं तु वैमनस्येन साम्ना पीत्यर्थः १०५

चिरादपि बलात्कारो बलिनः सिद्धये रिषु छंदानुवृत्तिदुःसाध्याः सुहृदो विमनी कृताः १०५
मन्यसे रिबधः श्रेयान्प्रीतयेनाकिनामिति पुरोडाशभुजामिष्टमिष्टं कर्तुमलंतरां १०६

ननु सुहृत्कार्यसुरकार्यं बलीय इत्यत्राह मन्यस इति नाकिनां देवानां प्रीतये ऽरिवधः श्रेयान्प्रशस्ततरः प्रशस्यस्य अइति आदेशः इति मन्यसे चेत् तर्हि पुरोडाशभुजां हविर्भोजिनां अतएव नाकिनां इष्टमीक्षितं कर्तुं इषेः कर्मणिक्तः इष्टमिष्टियाग इति यावत् यजेर्भावेक्तः वचिस्वपीत्यादिना संप्रसारणं अलं-
तरां अतिपर्याप्तं अव्ययात्तरप्प्रत्ययप्रामागमश्च शत्रुवधादपि प्रियकरो याग इति नाकिनां भुत्कापिशत्रुवधस्य सुकरत्वादिति भावः १०६ ७ ७ ७

माघ. टी.

२५

तथाप्यवृताशिनांतेषां किमेभिः पिष्टमक्षणेः प्रलोभनैरत आह अमृतमिति अमृतं नाम यत्संतो विद्वांसः मंत्राः एव जिह्वायेषां तेषु मंत्रजिह्वेषु अग्निषु मंत्रजिह्वः सुजिह्वो ह
व्यवाहन इति वैजयंती यत्पुरोडाशादिकं जुह्वति तदेवेति शेषः यत्तदोर्नित्यसंबंधात् मंदर एव सुब्धो मंथनदंडः शुब्धस्वांतेत्यादिना तस्मिन्नर्थे निपातनात् सिद्धं तेन शु
भित्तस्य मथितस्य अंशो धेवर्णनाशो भैवालंकार एव अधिमंथने नामृतमुत्पादितमिति यत् कीर्तिमात्रं अतो हुतमेवामृतमिति वाक्यार्थो हेतुमद्वावाक्यार्थहेतुकं काव्य

अमृतं नाम यत्संतो मंत्रजिह्वेषु जुह्वति शोभैव मंदर शुब्ध सुभितां मोधि वर्णना १०७
सहिष्ये शतमागांसि सूनीस्त इति यत्त्वया नोपतापिमनः सोऽप्यग्रे कावाग्मिनः सतः १०८

लिंगमलंकारः १०७ यात्रायाः कश्चित्प्रतिबंधोऽपि दुस्तरस्तवास्तीत्याह सहिष्य इति प्रतीक्ष्याये पूज्याये पूज्यः प्रतीक्ष्यः सांशयिक इत्यमरः पितृष्वस्त्रे पितृभगिन्यै विभाषास्व
सूपत्योरिति विकल्पादलुग्नभावः मातृपितृभ्यां स्वसेति वत्त्वं तेन वसूनीः शतमागांस्यपराधाच्च आगोपराधो मंतुश्चेत्यमरः सहिष्ये सोदाहे इति त्वया यत्प्रतिश्रुतं प्रतिज्ञातं तत्प्र
तीक्ष्यं प्रतिपालनीयं अन्यथा महादोषस्मरणादिति भावः १०८

सर्ग

२

सत्यमस्तिप्रतिश्रुतं किं त्वस्योन्मत्तत्वादौ द्रुत्यात्तदपि जिहासितमेवेत्यत आह तीक्ष्णोति सतः पुरुषस्य बुद्धिस्तीक्ष्णानि शितांस्यादिति विन्हीत्यध्याहारः एवमुत्तरत्रा
पि तथाप्यसंतुदतीत्यसंतुदाशस्त्रवन्मर्मच्छेदिनी न भवेत् अतो हिंसयेव परं न पीडयेदित्यर्थः कर्मव्यापारः प्रतापवत्तेजस्विभयदंस्यात् तथापि शांतं स्यात्
न तु हिंसादिविद्विस्त्रं भवेदित्यर्थः मनश्चित्तं सोऽप्यभिमानोष्णं स्यात् तथाप्युपतापयति इत्युपतापि अग्न्यादिवत्परसंतापिन स्यात् वाग्मिनो वक्तुः सतो
वागेका एकरूपा स्यात् वाग्मी सत्यमेव वदेदित्यर्थः अतः सत्यसंधस्य प्रतिश्रुतार्थहानिरनर्हतिभावः अत्र प्रकृतायाः वाचोऽप्रकृतानां बुद्धिर्कर्ममनसां

तीक्ष्णानां संतुदा बुद्धिः कर्मशांतं प्रतापवत् नोपतापिमनः सोऽप्यवागेका वाग्मिनः सतः १०९
स्वयंकृतप्रसादस्य तस्यान्होमानुमानिव समयावधिमाप्यनांताया लंभवानपि ११०

चतुस्त्यधर्मदोषस्य योगमाहीपकालंकारः प्रकृताप्रकृतानां च साम्यं चेत्तुल्यधर्मतः औपस्यंगम्यते यत्र दीपकं तन्निगद्यत इति लक्षणात् बुद्ध्यादीनां शास्त्रादिव्यतिरेकश्च व्य
ज्यते १०९ अशक्यश्चाकाले चैद्यवध इत्याह स्वयमिति किंच अन्होमानुमानि वस्वयंकृतः प्रसादोऽनुग्रहः प्रकाशश्च यस्य तस्य चैद्यस्य अंताय समयावधिं नियतकालावसानम
प्राप्य भवानपि नालं न शक्तः तथा च वृथाऽप्रापकीर्तिभ्यां अन्यत्न किं नित्यं फलमिति भावः ११०

७

७

७

७

तर्हि किमस्य तोषे हो वनेत्याह कृतेति किंतु कृत्यविदः कार्यज्ञाः विधिज्ञाश्च प्रणिधीयंत इति प्रणिधयोगूढचारिणः प्रणिधीर्गूढपुरुष इति हलायुधः तरंत्येभिरिति तीर्थानिमंत्राद्यष्टा
दशस्थानानि जलावताराश्च योनौ जलावतारे च मंत्राद्यष्टादशस्वपि पुण्यक्षेत्रे तथा पात्रे तीर्थस्यादिति हलायुधः तेष्वंतः पदं स्थानं पादः क्षेपं च कृत्वा महतो दुरवगाहस्य पूज्यस्य च वि
द्विषन् शत्रुरेवां भस्म तस्य तलं स्वरूपप्रमाणमिति यावत् अथः स्वरूपयोरस्त्री तलमित्यमरः विदां कुर्वंतु विदंस्तु विदुः ज्ञाने लोद् विदां कुर्वंतु स्त्रियन्यतरस्यामिति विकल्पादाम् प्रत्ययांतो निपा
तः अंभस इव शत्रोः कृततीर्थस्य सुप्रवेशत्वात् प्रागंतः प्रविश्य परीक्ष्येत्यर्थः श्लिष्टपरंपरितरूपकालंकारः १११ आवश्यकं चैतदित्याह अनुसूत्रेति उत्सूत्र उच्छास्त्रो नीतिशास्त्रवि
रुद्धः पदन्यास एव पदप्रक्षेपः स्वल्पव्यवहारोपीति यावत् सनास्ति यस्यां सा अनुसूत्रपदन्यासानीति पूर्वकसर्वव्यवहारेत्यर्थः अन्यत्र अनुसूत्रपदो नाम अनुसूत्रसूत्राक्षरः इत्युप

कृत्वा कृत्यविदस्तीर्थेष्वंतः प्रणिधयः पदं विदां कुर्वंतु महतस्तलं विद्विषदं भसः १११ अनुसूत्रपदन्यासासदृतिः सन्निबन्धना शब्द

विद्ये वनोभाति राजनीतिरपस्पशा ११२

संख्याननेरेपेक्षेण सूत्राक्षरेरेव सर्वार्थप्रतिपादको न्यासोदृतिर्व्याख्यानग्रंथविशेषो यस्यां सा तथोक्ता सती यथार्थकल्प
नया शोभना दृतिश्च त्वासात्मादीनां जीविकायस्यां सा सद्दृतिः अन्यत्र सती दृतिः काशिकारव्यसूत्रव्याख्यानग्रंथविशेषो यस्यां सा दृतिर्ग्रंथजीवनयोरिति वैजयंती सन्निबन्धना
न्युपजीव्यादीनां क्रियावसानेषु दत्तानि गोणीपणादिशाश्वतिकपारितोषिकदानानियस्यां सा एतच्च दत्वा भूमिनिबन्धनं चेत्तद्वचनं व्याख्याने मिताक्षरायां द्रष्टव्यं अन्यत्र सन्निबन्ध
नं भाष्यग्रंथो यस्यां सा एवं भूतापिराजनीतिः राजदृतिः अपगतः स्पशो हारो यस्याः सा अपस्पशा चेत् यथार्थवर्णो मंत्रज्ञः स्पशो हारक उच्यत इति हलायुधः अविद्यमानः स्पशः

शास्त्रारंभसमर्थकउपोद्घातग्रंथसंदर्भोयस्याः साअपस्पशाशब्दविद्याव्याकरणाविद्येयसानोभातिनशोभतेतस्माच्चारप्रेषणमावश्यकंतद्रहितस्यराशौंधप्रायत्वादितिभावःअत्रापस्पशेतिजतुकाष्ठवच्छब्दयोरेवश्लिष्टत्वाच्छब्दश्लेषःसदृष्टिःसन्निबन्धनेत्यत्रैकनालविलंबिफलद्वयवदर्थयोरेवश्लिष्टत्वादर्थश्लेषःअनुत्सूत्रपदन्यासेत्यत्रतुउभयसंभवादर्थश्लेषःशब्दविद्येवेतिपूर्णापमाव्यक्तेवतयोःसापेक्षत्वात्संकरः११२नकेवलंचारसुरवेनपरवृत्तांतज्ञानमपितूपजापश्चकर्तव्यइत्याहअज्ञातेति किंचअज्ञातदोषैःपरेरज्ञातमर्मभिःदोषज्ञैःस्वयंपरमर्मज्ञैरभिव्यक्तानिभेद्यस्याप्रेषकरितानिशासनानितदमात्याद्यविश्वासकराणिकपटलिखितानियेषांतैरुभयवेतनैरुभयत्रभेदेस्वामिनिचवेतनंवृत्तिर्येषांतैःउभयत्रजीविकाग्राहिभिर्भेद्यनगरवास्तव्यैश्चैरेरित्यर्थःभृतयोभर्मवेतनमित्यमरःशत्रोःसंबन्धिनःसमवायान्नसमवयंतीतिसामवायिकाःसंगसुरव्याःसचिषादयःसमवायान्

अज्ञातदोषेदोषज्ञैरुदूष्योभयवेतनैःभेद्याःशत्रोरभिव्यक्तशासनैःसामवायिकाः११३उपेयिवांसिकर्तारःपुरीमाजातशत्रवींराजन्यकात्पुपायज्ञैरेकार्यानिचरेस्तव११४

समवेतीतिठक्उदूष्यद्विषामेतेदत्तहस्ताःअस्माभिरपिएवांलिखितान्येतानिगृहीतानीत्युच्चैर्दूषयित्वाभेद्याःविघटनीयाः११३उपेयिवांसीति किंचउपायज्ञैःकार्यसाधनकुशलेःतवचरंतीतिचरेर्गूढचारिभिःपचाद्यन् एकार्यानिस्त्वयासहेकेप्रयोजनानि राजन्यानांसमूहाराजन्यकानिगोत्रौष्टेत्यादिनावुञ्ज अजातशत्रोरिमामाजातशत्रवींपुरीमिंद्रप्रस्थंउपेयिवांसिप्राप्नुवंतिउपेयिवाननाश्वाननूचानश्चेतिक्लृप्तप्रत्ययांतोनिपातःकर्तारःकरिष्यंतेकृञःकर्मणि लुङ् इंद्रप्रस्थेअस्माकंमहद्राज्यकार्यमविष्यतितदध्वर्यात्राव्याजेनसन्नद्धैरागंतव्यंइतिगूढंसंदिश्यतत्रसर्वेभेलयितव्याइत्यर्थः११४

ननु तत्राध्वकर्मणि को युद्धावकाशः इत्याशंक्य तत्रैव महत्कलहबीजं संपादयति सविशेषमिति पांडोः सुते युधिष्ठिरे भवति पूज्ये त्वयि सविशेषे यथा तथा भक्तिं वितन्वति सति तरलाश्च पलामत्सरिणो द्वेषवन्तः परेशत्रयः स्वयमेव वैरायितारः वैरं कर्तारः शब्दवैरकलहाप्रकण्वमेधेभ्यः करण इति व्यष्टं ततः कर्तरि लुट् ११५ किं ते सर्वे वैरायिष्यंते नेत्याह य इति इह विपक्षमध्ये शत्रुमध्ये सहसं वृद्धि युजोपि चैरेन सहैश्वर्ये गता अपि सत्सूदिषेत्यादिना किं येषाम् सुजोराजानः आत्मविदः स्वाभिजनवेदिनः स्युः तैर्भूमुग्मिर्बलिपुष्टकुलात्काकुलात् काकेतुकरदारिद्र्यबलिपुष्टसकृत्प्रजाइत्यमरः अन्यपुष्टैः परभूतैरिव कोकिलैरिवाचिरेण सद्यः अस्मादिपक्षमध्यात् अन्यारादित्यत्रान्यशब्दस्य अर्थपरत्वात् पृथगादियोगोपि पंचमी पृथग्भाविता पृथग्भूतैर्भाविष्यते भावे लिट् चिण्वदिवि वृद्धिः तेषां पिकेचिदस्माभिः संगच्छंत इत्यर्थः औपच्छंदसिकं वृत्तं ११६ अथ फलितं नि

सविशेषं सुते पांडोर्भक्तिं भवति तन्वति वैरायितारस्तरलाः स्वयं मत्सरिणः परे ११५ य इहात्मविदो विपक्षमध्ये सहसं वृद्धि युजोपि भूमुजः स्युः बलिपुष्टकुलादिवान्यपुष्टैः पृथग्स्मादचिरेण भाविता तैः ११६ सहजचापलदोषसमुद्भूतश्चलितदुर्बलपक्षपरिग्रहः तव दुरासदेवीर्यविभावसौशलमतां लभतामसकृद्भूतः ११७

गमयन्नाशिषं प्रयुंक्ते सहजेति सहजं स्वाभाविकं चापलं दुर्विनीतत्वं अनवस्थितत्वं च चपलः पारदेशी मे दुर्विनीतेन वस्थित इति वैजयंती तेनेव दोषेण समुद्भूतः रसः पक्षः सहायोगरुच्यपक्षः पार्श्वगुरुत्वाध्यसहायबलभित्तिधिति वैजयंती चलितः अस्थिरः दुर्बलपक्षपरिग्रहो यस्य स असुल्लभः शत्रुवर्गः तव दुरासदेवीर्यविभावसौदुः सहतेजोवन्धौ वीर्यशक्ते प्रभावे च तेजः सामर्थ्ययोरपि सूर्यवन्धौ विभावसू इति विश्वामरो शलमतां पतंगत्वं समोपतंगशलमौ इत्यमरः लभतां गच्छतु रूपकालंकारः द्रुतविलंबितं वृत्तं ११७

इतीति सहस्रिः इतीत्यंविशकलितायां विवेचितार्थमनुगतनयमार्गानि निमार्गानुसारिणींदुर्नयनस्य बलमद्राद्युक्तस्येतिभावः अर्गलां निवारयित्रीं इतिवैधर्म्येण रूपका
लंकारः तद्विष्कंभोर्गलंननेत्यमरः अतएव जनितमुदं हरेः कृतानंदं उच्छ्रिते उन्नते उरस्थले नियतं निषण्णयानित्यविश्रांतयाश्रियाश्रुतांनान्येनेतिमात्रगुप्तिः उद्धृत
स्येमा मोद्धवीं एनां पूर्वोक्तां वाचं शुश्रुवान् भाषायां सदस्यश्रुवइति कसु प्रत्ययः उच्चैरेवोच्चैकैकन्नतः सन् अव्ययसर्वनाम्नामकच्चाकृटेरित्यकच्चाप्रत्ययः उदस्थादास

इतिविशकलितायांमोद्धवींवाचमेनामनुगतनयमार्गमर्गलांदुर्नयस्य जनितमुदमुदस्थादुच्चैरुच्छ्रितोरः स्थलनियत
निषण्णयाश्रुतांशुश्रुवाचसः ११८ इति श्रीमाधकाव्यशिशुपालवधेद्वितीयः सर्गसमाप्तः ॥

नादुत्थितवान् ऊदोनूर्ध्वकर्मणीत्यस्य प्रत्युदाहरणमेतत् रूपकानुप्रासावलंकारौ मालिनीवृत्तं इतिश्रीपदवाक्यप्रमाणपारावारपारीणश्रीमन्महोपाध्यायकोलाचल
मल्लिनाथसूरिविरचितेमाधकाव्यव्याख्याने सर्वकषारये द्वितीयसर्गः समाप्तिमगमत् ॥ ११८ ॥ ॥ युग्मांकसप्तश्लोकांके १७९२ ग्रीहमय्यारव्यपत्तने ॥ रवांडेक
रोपाक्येन वासुदेवांगजेन वै ॥ काशीनाथाभिधेनायं यंत्रेनीतिप्रकाशके ॥ मासेनमसिपंचम्यामंकितः कशिलाक्षरैः ॥ ॥

इति माघकाव्ये द्वितीयः सर्गः समाप्तः

[OrderDescription]
,CREATED=30.11.19 14:36
,TRANSFERRED=2019/11/30 at 14:43:46
,PAGES=58
,TYPE=STD
,NAME=S0002227
,Book Name=M-293-MADH KAVYA
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF

FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF

FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF

FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,